

[1990 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசும்போது, திரு. வீராசாமிசையப், பற்றிக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில்** அதற்கு விளக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அரிசி பேரத்திலே சம்பந்தப்பட்டதாக முன்னாள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் செல்வி ஜெயலலிதா பொது மேடைகளிலே பேசி அது பத்திரிகையிலே வந்து 6 கோடி ரூபாய் ஊழல் என்று வந்து, இப்படிப்பட்ட அவதூறுகள் வருகிற நேரத்திலே இது சுதந்திரமா. இது அடக்கு முறை அல்லவா என்றெல்லாம் யாரையும், கேட்கக் கூடாது. அவரவர்கள் தாங்கள் நிரபராதிகள் என்று நிரூபித்துக்கொள்ள நீதிமன்றத்தின் துணையை நாட வேண்டியிருக்கிறது. அதன்படி அரசின் சார்பிலே செல்வி ஜெயலலிதா மீது வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. நீதிமன்றத்திலே அவர்கள் அதை விளக்க இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே பேரம் நடந்ததா இல்லையா என்பதை நீதிமன்றம் சொல்ல இருக்கிறது. எனவே நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கு இருக்கும்போது, திரு. வீராசாமி** என்று சொன்ன அந்தச் சொற்களை அவைக்குறிப்பிலேயே இருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். நீதிமன்றத்திலே இருக்கிற எந்த வழக்குத் தொடர்பாகவும் பொதுவாகவே பேசுவதே கூடாது. எனவே அமைச்சர் தொடர்பான அந்தக் குற்றச் சாட்டு அவைக்குறிப்பிலேயே இருந்து நீக்கப்படுகிறது. நான் மனியை அடிக்காமலேயே உங்களுக்கு உணர்த்திக்கொண்டிருக்கிறேன். நீங்களும் அதை மதித்து இருக்கிறீர்கள். முடித்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். ரொத்தா : தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்கு நான் உதவியாக இருக்கிறேன். வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டார் என்று மட்டும் சொல்கிறேன். குற்றச்சாட்டு பின்னால் நிரூபிக்கப்பட்டால் பேசிக் கொள்ளலாம்.

இங்கே மாண்புமிகு திரு. சினிவாசன் ஒன்றைச் சொன்னார். இங்கே பல பேர் கட்சித் தலைவர்கள் இன்று வழக்கு மன்றத்திலே போய் வழக்கு போடுகிறார்கள் என்று. என்னிடத்திலே நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருப்பதால் வேடிக்கையான ஒரு வழக்கு வந்தது. அந்த வழக்கு என்னவென்றால், சென்னையிலே கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள் சங்கம் என்று ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. அந்தச் சங்கத்திலே ஒன்றிரண்டு எம். எல். ஏ. க்களின் மனைவிகளும் சேர்ந்து

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அதற்குப் பெற்றது.

[1990 மார்ச் 28 [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தச் சங்கத்திலேயிருந்து முதலமைச்சரைப் பார்க்க முடியவில்லை என்று நீதிமன்றத்திலே ஒரு வழக்கு போட்டார்கள்.

11.45 மணி

பலமுறை முதலமைச்சருக்கு மனு கொடுத்தார்கள். செயலாளருக்குக் கொடுத்தார்கள். உதவியாளருக்கும் கொடுத்தார்கள். யாரும் பார்க்கவில்லை. கடைசியிலே, பார்த்தார்கள் வழக்கறிஞர் ஒருவர் துணை கொண்டு நீதி மன்றத்திலே போய் ஒரு வழக்கு போட்டு, நாங்கள் முதலமைச்சரைப் பார்ப்பதற்கு ஒரு வழி செய்யுங்கள் என்று கேட்டார்கள். உடனே நீதிமன்றம் ஒரு டைரக்ஷன் கொடுத்து, முதலமைச்சர் இந்த கைவிடப்பட்ட பெண்களைப் பாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். உடனே முதலமைச்சரும் அவர்களுக்கு ஒரு நாள் இன்டர்வியூ கொடுத்துப் பார்த்தார். கோரிக்கைகளை எல்லாம் சொன்னார்கள். மறுபடியும் அவர் சொன்னார், திரும்ப மறுபடியும் அடுத்துப் பார்க்கிறேன் என்றார். ஆனால் திரும்பப் போது பார்க்க முடியவில்லை, முதலமைச்சரைப் பார்க்க முடியவில்லை, எதிர்க்கட்சித் தலைவரையாவது பார்ப்போம் என்று என்னிடத்திலே கொண்டு வந்து ஒரு வழக்கைக் கொடுத்து, நாங்கள் மீண்டும் வழக்கு மன்றம் போவதா அல்லது முதலமைச்சரைப் பார்க்க முடியுமா என்று கேட்கிறார்கள். நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், எங்கள் தலைவரைக் கேலி செய்கிற நீங்கள், ஒரு முதலமைச்சருக்கே இந்த நிலைமை வருகிறது என்று சொன்னால், நீங்கள், ஒரு கட்சியை நடத்துகிற எங்களைக் கேலி செய்கிற நிலைமைக்கு வரலாமா? அவர் என்னென்ன பேசினார் என்பது எனக்குத் தெரியாதா? எனவே, மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் இங்கே பேசிய பேச்சுக்கும், மாண்புமிகு திரு. ரகுமான்கான் பேசிய பல் பேச்சுக்களுக்கும், நேரத்தில், காலத்தில் நிச்சயமாக என்னுடைய பதில்களைச் சொல்கிறேன் என்று தெரிவித்து, நீங்கள் மணி அடிப்பதற்கு முன்னாலேயே முடிக்க வேண்டும் என்று என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதியாண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது எதிர்க்கட்சித் தலைவர், காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் மற்றும் கட்சிகளின் தலைவர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கடந்த சில நாட்களாக ஆற்றியுள்ள உரைகளுக்கும், அதிலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ள நல்ல கருத்துக்களுக்கும் இந்த மாமன்றத்தில் அரசின் சார்பாக என்னுடைய நன்றியினை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பலரும் பேசவேண்டும், பலருக்கும் பேசுகின்ற வாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகப் பொது விவாத நாட்களை மேலும் கூட நீட்டித்துத் தந்து பலருடைய கருத்துக்களையும் இந்த மாமன்றத்திலே அறிந்துகொள்கின்ற வாய்ப்பை இந்த அவையிலே அரசு பெற்றிருக்கின்றது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1990 மார்ச் 28]

இன்றைக்கு உரையாற்றிய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர், நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் சில பல தவறுகளை தனக்கே உரிய உணர்ச்சி வேகத்தோடு குறிப்பிட்டார்கள் என்றாலும்கூட, பல ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை இங்கே அவர்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக, இந்த மன்றத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ள பல கருத்துக்கள் இந்த அரசு தொடர்ந்து நல்லமுறையிலே பணியாற்றுவதற்கும், மக்கள் நலத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும் பயன்படக்கூடிய வகையிலே அமைந்திருக்கின்றன என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு எண்ணிப் பார்க்கிறேன். சில நேரங்களிலே விவாதத்திலே வெப்பம் தோன்றினாலும்கூட அதற்கு மாறாக ஒளி தோன்றவும் தவறவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒளிக்கீற்றுகள் இந்த விவாதத்தின் மூலமாக எனக்கும் என் தலைமையில் இயங்குகின்ற இந்த அரசிற்கும் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை எண்ணி நான் பெருமையடைகின்றேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இங்கே பல செய்திகளை, இந்த மாமன்றத்திலே நீண்ட நெடுநாட்களாக விவாதிக்கப்பட்டு அதற்கு விடையளிக்கப்பட்டு முடிந்து போன பல செய்திகளை எல்லாம் கூட, மீண்டும் அவற்றிற்குப் புத்துயிர் ஊட்டுகின்ற வகையிலே இன்றைக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். நான், அவற்றிற்கு எல்லாம் என்னுடைய நேரத்தைச் செலவிட விரும்பவில்லை. சில ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களுக்கு, இந்த அரசை நடத்துவதற்கு இந்த அரசின் சார்பாக மக்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு, நெசவாளர்களுக்கு மற்றும் பல்வேறு பிரிவு மக்களுக்கு என்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்படவேண்டும், எத்தகைய உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும், எத்தகைய சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பன போன்ற அந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் ஏற்று அவ்வழி நடத்திட இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட அந்தக் கருத்துக்கள் எங்களுக்குத் துணையாக நிற்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

11.50 மணி

இந்த விவாதத்தை முதன் முதலாகத் தொடங்கி வைத்த நம்முடைய நண்பர் திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் இது ஒரு கணக்குப்பிள்ளை எழுதுகிற, கணக்கு வாத்தியார் போடுகிற கணக்கு மாதிரி இருக்கிறது என்று சொன்னார். நல்லவேளை என்னை அவர் கணக்குத் தெரியாத மாணவன் என்று சொல்லாமல் கணக்கு வாத்தியார் என்று சொன்னதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். வாத்தியார் என்று சொன்னால் அவருடைய தலைவரையும் கூட குறிப்பிடும். அந்த வகையில் அவர் என்னை அவருடைய தலைவரையும் ரூபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு கணக்கு வாத்தியார் என்று பாராட்டியதற்

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கணக்கு வாத்தியார் கணக் குப் போடுவது போல் தான் இருக்கிறது. இவ்வளவு வருவாய், இவ்வளவு செலவு, இவ்வளவு பற்றாக்குறை என்று சொல்லப் பட்டு இருக்கிறதே அல்லாமல் மக்களுக்குப் பயன் அளிக்கக் கூடிய எந்த நல்ல திட்டமும் இதில் அறிவிக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். அவர் ஏறத்தாழ 70-க்கு மேற்பட்ட பக்கங்களைக் கொண்ட வரவு செலவுத் திட்டப் புத்தகத்தில் முதலில் இரண்டொரு பக்கங்களில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிற புள்ளிவிவரங்களையும், இறுதியிலே பற்றாக்குறை நிமித்தமாக சொல்லப்பட்டு இருக்கிற சில புள்ளிவிவரங்களையும் மட்டும் படித்து விட்டு இவ்வளவு வருவாய், இவ்வளவு செலவு என்று மாத்திரம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருப்பார் என்று கருதுகிறேன்.

எந்த மக்கள் நலத் திட்டங்களும், சட்டங்களும் இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பினாமி நில ஒழிப்புக்கான சட்டம் இந்த கூட்டத் தொடரிலே வர இருக்கிறது. பேருந்து கள் படிப்படியாக தேசியமயமாக ஆக்கப்படுவதற்கான திட்டம், அதற்கான சட்டம் இந்தத் தொடரிலே வர இருக்கிறது. கிராமங்களில் 24 ஆயிரம் பேர் மக்கள் நலப் பணியாளர்கள் அன்னியில் 10 ஆயிரம் பேர் நகர்ப்புறத்திலும் நியமிக்கப் படுவார்கள் என்ற அறிவிப்பு இந்த அறிக்கையில் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது.

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகம் நான் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டு இருந்ததைத் தவிர நீராரும் கடல் உடுத்த என்ற தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து, அது கடந்த காலத்தில் கழக ஆட்சியில்தான் தமிழ்த் தாய் வாழ்த்தாக எதனைக் கொள்ளலாம் என்று சிந்தித்த போது மனோன்மணியம் சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களுடைய அந்தத் தமிழ்த் தாய் வாழ்த்தினையே ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டு அதிலே வருகின்ற சில வரிகள் வாழ்த்திலே அமங்கலமாக வரக்கூடும் என்ற காரணத்தால் அவற்றை எல்லாம் விலக்கி விட்டு நீராரும் கடல் உடுத்த என்ற தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தினை அரசு விழாக்களில் வாழ்த்தாக அமைத்ததும் கடந்தக் காலத் திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான். அதன் தொடர்பாக நெல்லையில் அவருடைய பெயரால் பல்கலைக் கழகம்.

வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பில் 21 ஆயிரம் வீடுகள் 117 கோடி ரூபாய்ச் செலவில்; 50 கோடி ரூபாய்ச் செலவில் 12 ஆயிரம் குடிசை மாற்று வாரியக் குடியிருப்புகள்; நகர்ப்புறத்தில் 1 லட்சம் வீடுகள் மேம்படுத்தும் திட்டம்; இராயபுரம் பகுதியில் 13 கோடி ரூபாய்ச் செலவில் மேம்பாலம்; பெண் குழந்தைகள் பிறந்தவுடன் அதனைக் கொல்லுகின்ற கொடுமையைத் தடுக்க புதிய, கடுமையான ஒரு சட்டம்; சென்னையில்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

ஹஜ் பயணிகள் தங்குவதற்கு விடுதி; 21 நகரங்களில் முதல் கட்டமாக நவீன கழிப்பறைத் திட்டம்; நடப்புக் கூட்டத் தொடரிலே 'லோக் ஆயுக்த்' போன்ற ஒரு மசோதா; பெரிய மாவட்டங்களுக்கு 2 மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகளும், 2 ஊரக வளர்ச்சி முகமை அதிகாரிகளும் நிர்வாக உதவிக்காக நியமிக்கப்படுதல்; அனைத்துப் பொருட்களுக்கும் பல முனை வரி நீக்கம் செய்யப்பட்டு ஒரு முனை வரி அறிமுகம்; பல்வேறு பொருட்களுக்கு வரி குறைப்பு வரி நீக்கம் போன்ற சலுகைகள்; 46 கோடி ரூபாய்ச் செலவில் 46 ஆயிரம் மகளிர் களுக்கு சேலம், தென் ஆற்காடு, தர்மபுரி மாவட்டங்களில் மகளிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்; பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு கடந்த ஆண்டு 20 கோடி ரூபாய் என்று இருந்த ஒதுக்கீடு 30 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்த்தப் பட்டது. மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும், சீர் மரபின ருக்கும் வீட்டு மனைப் பட்டா வழங்கும் திட்டம், புதிய ஆரம்பப் பள்ளிகள் 439 தொடங்கப்படும் திட்டம்; ஆதி திராவிடர்களுக்கு 40 புதிய விடுதிகள்; 40 ஆயிரம் இலவச வீட்டு மனைகள்; 47 ஆயிரம் இலவச கான்கிரீட் வீடுகள்; மீனவர்களுக்கு 6 ஆயிரம் இலவச வீடுகள்; பாவேந்தர் பாரதிதாசன், அண்ணல் அம்பேத்கார் நூற்றாண்டு விழா நிகழ்ச்சிக்கான தொடக்கம்; கன்னியாகுமரியில் திருவள்ளுவ ருக்கு சிலை; மேலும் 1,200 இடைநிலை ஆசிரியர்கள் நியமனம்; விவசாயிகளுடைய பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் கட்டணச் சலுகை—10 குதிரைத் திறன் வரையில் 75-விருந்து 50 ரூபாயாக குறைக்கப்பட்ட செய்தி; புதிய தொழிற்சாலைகளை அமைப் பதற்காகத் திட்டம்; கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கைத்தறி யுடன் கூடிய 2 ஆயிரம் வீடுகள்; புதிய தொழில் முனைவர் களுக்கு விற்பனை வரிச் சலுகை; பல்வேறு புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்; சாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டம்; இன்னோரன்ன, பல மக்கள் நலத் திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட் டிருந்தும் கூட, எந்தத் திட்டமும் இல்லையென்றுதான் எதிர்க் கட்சியின் சார்பிலே விவாதம் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து பேசிய என்னுடைய நண்பர், காங்கிரஸ் கட்சியி னுடைய உறுப்பினர் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் ஒரு கவிதையைக் கூட படித்தார்.

11.55 மணி

“தமிழ் என்கின்ற தங்கச் சீப்பு ஓப்போதும்
உள்ளது உங்கள் கைகளில்”

என்று அதை ஒத்துக் கொண்டார்.

“இருந்தும் பயன் என்ன?

நீங்கள்தான் ஒவ்வொரு நாளும்

உங்களில் சில தமிழர்களை

மொட்டை அடிக்கிற முயற்சியில்

உள்ளீர்களே”

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்று, யாரோ எழுதிய கவிதையோ அல்லது அவரே சொந்தத் தில் எழுதிய கவிதையோ தெரியாது : அதைப் படித்துக் காட்டினார்; ஆக, தங்கச் சீப்பு தமிழ்; அது என் கையிலே இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொண்டார். சீப்பு எனக்கு இப்போது பயன்படுவது இல்லை, அதிகமாக. (சிரிப்பு) திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் போன்றவர்களுக்குப் பயன்படுவதற்காகத்தான் அந்தத் தங்கச் சீப்பு என்னுடைய கையிலே இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) பயன்படும் என்று நம்புகிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. செங்கோட்டையன் அவர்கள் ஒரு உவமையின் மூலமாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை வர்ணித்தார்.

“ ஆழ்கடலிலே மூழ்கி முத்துக்களை
முதலமைச்சர் எடுத்து வருவார் ”
என்று எதிர்பார்த்தேன் ; ஆனால்,

“ சிப்பிகளை எடுத்து வந்திருக்கிறார் ” என்று சொன்னார்.

முத்துக்களை, சிப்பிகளை எடுத்த பிறகுதான், உடைத்துப் பார்த்து, அதிலிருந்து எடுக்க வேண்டும். எனவே, அவரும், நான் சிப்பிகளை எடுத்து வந்ததை ஒத்துக் கொண்டு இருக்கிறார். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) சிப்பிக்குள்ளேதான் முத்து இருக்கிறது என்று இலக்கியச் செல்வருக்கு நன்றாகத் தெரியும் : மறுக்க மாட்டார் என்று நம்புகிறேன். எனவே, சிப்பிக்குள்ளே முத்து இருக்கிறது.

முத்து இருப்பதைப் போன்று பல நல்ல செய்திகள், பல நல்ல திட்டங்கள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே அமைந்து இருப்பதை, பொருளாதாரத் துறையிலே மிகப் புகழ் பெற்று விளங்குகின்ற “ எக்கனாமிக் டைம்ஸ் ”—22-3-1990-ல், இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் வந்தவுடன் அந்தப் பத்திரிக்கை— இவ்வாறு எழுதுகிறது :

“It is no mean achievement that the closing deficit for the current year has been brought down from an estimated Rs. 325.07 crores to Rs. 160.74 crores despite new expenditure commitments on account of the Government's determination to carry out the D.M.K.'s poll promises and the grant of Central pay scales to State Government employees. By plugging the loopholes in Excise Administration, the Government has reaped a rich harvest of Rs. 134 crores as additional

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

revenue. This single stroke of fiscal adroitness had contributed largely to keeping down the current year's deficit. These are the right setting for a take off in resource mobilisation. The extension of further concessions of electricity tariff to agricultural pump-sets reflects the rural bias of the Government."

அதற்கு, தமிழாக்கமாக, "தி.மு.க. தனது தேர்தல் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றிட தீர்மானமாக இருந்ததாலும், மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையான சம்பள விகிதத்தைக் கொடுத்ததாலும் ஏற்பட்ட புதிய செலவினங்கள் இருந்தும் கூட, நடப்பு ஆண்டின் இறுதிப் பற்றாக்குறையை 325.07 கோடி ரூபாயிலிருந்து 160.74 கோடி ரூபாயாகக் குறைத்தது சாதாரணமான சாதனையல்ல. ஆயத்துறை நிர்வாகத்தில் காணப்பட்ட ஓட்டைகளையெல்லாம் அடைத்ததால் அரசுக்கு 134 கோடி ரூபாய் கூடுதல் வருவாய் கிட்டியது. ஆயத்துறை நிர்வாகத்தில் மேற்கொண்ட இந்த ஒரே ஒரு நடவடிக்கை, சிறந்த, செம்மையான நிதி நிர்வாக சாதாரணமாகும்; இதுதான் நடப்பு ஆண்டின் நிதிப் பற்றாக்குறையைக் குறைத்திடப் பெரிதும் காரணமாக இருந்தது; நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டி, பெருக்குவதற்கு இது ஒரு சரியான பின்னணியாகும். விவசாய பம்பு செட்டுகளுக்கு மேலும் வழங்கப்பட்டுள்ள சலுகைகள் அரசின் ஊரக வளர்ச்சி குறித்த அக்கறையினை தெளிவாக எடுத்துக்காட்டும்" என்று 'எக்கனாமிக் டைம்ஸ்' இவ்வளவு அற்புதமான ஒரு விமர்சனத்தை இந்த அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை குறித்து எழுதி வெளியிட்டு இருக்கின்றது.

மத்திய மாநில அரசு உறவுகளைப் பற்றித் தொடர்ந்து நம் முடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தில், குறிப்பாக, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட காலம் முதல் நாம் சுட்டிக்காட்டி வருகின்றோம். அது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலமாக இருந்தாலும் சரி, இடையிலே அ.தி.மு.க. ஆட்சிக் காலமாக இருந்தாலும் சரி, மீண்டும் இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலமாக தொடர்ந்து மலர்ந்து இருக்கின்ற இந்த நேரமாக இருந்தாலும் சரி, மத்திய மாநில உறவுகளில் மேலும் செம்மையான ஒரு நிலை உருவாக வேண்டுமென்றும், எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசின் கையையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு சூழல் மாநில அரசுகளுக்கு இருந்திருக்கக் கூடாது என்றும் நாம் கூறிவந்திருக்கின்றோம். இன்றைக்கு இந்தியாவின் பிரதமராக வாய்த்திருக்கின்ற மாண்புமிகு திரு. வி. பி. சிங், அவர்கள் அண்மையில் கேரளத்தில்

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆற்றியிருக்கின்ற ஒரு உரை நமக்கெல்லாம் ஆறுதல் அளிக்கின்ற வகையில் அமைந்த ஒரு உரையாகும். அவர்கள் சொன்னார்கள், நமது மாநிலங்களில் இருக்கின்ற அரசுகள், மத்தியிலே இருக்கின்ற அரசைப் பார்த்து யாசகம் கேட்கின்ற அரசுகளாக இருக்கக் கூடாது, நமக்குக் கிடைக்கின்ற ஒன்றை மாநில சகோதரர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய அந்தச் சகோதர உணர்ச்சியை நாம் பெறுவோம். கிடைப்பது ஒரு கேக்காக இருந்தாலும் அதை ஒவ்வொரு மாநில சகோதரர்களுடனும் பகிர்ந்து கொள்வோம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அதற்கேற்றவாறு நடவடிக்கைகள் அமைய வேண்டுமென்பதை இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலும் நாமும் வலியுறுத்திக் காட்டியிருக்கின்றோம்.

12-00 மணி

நண்பர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் பேசியபோது, காஷ்மீர் கலவரங்களை எடுத்துச் சொல்லி, அதைப் போன்று அரசியல் சட்டத் திருத்தங்கள் நம்முடைய மாநிலங்களுக்கெல்லாம் வந்தாக வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். காஷ்மீரை மாத்திரம் இன்றைக்கு உரிமைக்கு அழைத்து, மாநில உரிமைகளுக்காக வாதாடுவதைவிட நாம் தொடர்ந்து சொல்லிவருகின்ற மாநில சுயாட்சிக் கொள்கை வெற்றிபெற இன்றைக்கு மத்தியில் அமைந்திருக்கின்ற அரசு பேருதவியாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு, அந்த அரசினுடைய பலத்தை மேலும் பெருக்கி அதற்கைய ஒரு தீர்மானம் அரசியல் சட்டத்திலேயே வடிவு எடுக்கின்ற வகையில், நாம் பணியாற்றிட வேண்டும்.

காஷ்மீர் நிலவரம் அரசியல் ரீதியாக இங்கே வரவேண்டுமெய்லாமல், இன்றைக்கிருக்கின்ற காஷ்மீர் நிலவரம் இந்தியாவிலேயே எங்கும் வரவேண்டாம், அதைப் போல பஞ்சாப் நிலவரமும் இந்தியாவில் எங்கும் வரவேண்டாம் என்பதுதான் ஒவ்வொரு இந்தியக் குடிமகனுடைய பிரார்த்தனையாக இன்றைய தினம் இருந்து வருகிறது என்பதையும் இங்கே ஞாபகப்படுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களைத் தலைமை அமைச்சராகக் கொண்டிருந்த மத்திய அரசு—நிதிநிலை அறிக்கையாக இருப்பதால் இதைக் குறிப்பிட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்—ஒன்பதாவது நிதித் குழு ஒன்றை அமைத்தது. அப்படி அமைக்கப்பட்ட அந்தக் குழு, சரியாகச் செயல்படவில்லை. அதிலே இருக்கவேண்டிய அளவுக்கு உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையும் இல்லை என்ற கருத்தை, தமிழக அரசின் சார்பாக நானும், கேரளத்தின் சார்பாக முதலமைச்சர் திரு. நாயனார் அவர்களும், மேற்கு வங்கத்தின் சார்பாக முதலமைச்சர் திரு. ஜோதிபாசு அவர்களும், டில்லியில் திருபர்களிடத்திலே பேசும்போது அப்போதே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். எனினும் கடந்த கால அரசு நியமித்த ஒன்பதாவது நிதித் குழுவினுடைய அறிக்கையை, இன்றைக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டுள்ள அரசு பெற்று, அதை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

அவையில் வைக்க இருக்கிறது. எனக்கிருக்கின்ற அச்சமெல்லாம் அந்த சிபாரிசுகளை அப்படியே இன்றுள்ள மத்திய அரசு நிறைவேற்ற முற்படுமேயானால், மாநிலங்கள், அதிலும் குறிப்பாக தமிழ்நாடு பெரிதும் ஏமாற்றப்படும் என்பதை நான் தெரிவிக்க வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன். அந்த ஒன்பதாவது நிதிக் குழுபற்றி நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூட குறிப்பிட்டு, மாநில அரசினுடைய அதிருப்தியை நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். அந்த அறிக்கையை நீங்கள் படித்திருப்பீர்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

12-05 மணி

“உறவுக்குக் கை கொடுப்போம், உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம்” என்பது இந்திரா காந்தி அம்மையார் ஆண்ட காலத்தில் மாத்திரமல்ல, இன்றைக்கும் திரு. வி. பி. சிங் அவர்கள் பிரதமராக இருக்கிற இந்த நேரத்திலும் நாம் தேசிய முன்னணியின் ஒரு அங்கமாக இருந்தாலும், அந்தக் கருத்திலிருந்து இந்த அரசு பின்வாங்குகிற அரசல்ல என்ற வகையில் ஏழாவது நிதிக் குழு—அதாவது 1979-84 ஆம் ஆண்டுகளுக்காக அமைந்த அந்த ஏழாவது நிதிக் குழு ஆயத் தீர்வையில் 40 சதவீதம் மாநிலப் பங்காக வழங்கியது. எட்டாவது நிதிக் குழு அதை 45 சதவீதமாக உயர்த்தி, அதில் 5 சதவீதத்தைப் பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கியது. எனவே முதலில் இருந்த 40 சதவீதம் என்ற பங்கு மாநிலங்களுக்குக் குறையாமல் அப்படியே இருந்தது. 40-ஐ, 45 ஆக உயர்த்தி பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு 5 சதவீதம் ஒதுக்கிய காரணத்தால் முதலிலே 7-வது நிதிக் குழுவிலே வந்த அந்த 40 சதவீதம் அப்படியே இருந்தது. 9-வது நிதிக்குழுவின்னுடைய முதல் அறிக்கையிலே இதே விகிதாச்சாரம் பின்பற்றப் பட்டது. ஆனால் இறுதி அறிக்கையிலே அந்த விகிதாச்சாரம் நாம் ஏமாறுகிற அளவுக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டது. அதை அறிக்கையிலே நான் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். அதாவது மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் 37.575 சதவீதம், பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு 7.425 சதவீதம் என்று அது மாற்றப்பட்டு விட்டது. இதனால் மாநிலங்களுக்கு ஏற்கெனவே கிடைத்து வந்த அதாவது 7-வது, 8-வது நிதிக் குழுவில் கிடைத்து வந்த 40 சதவீதம் என்கிற பங்கு 37.575 என்ற சதவீதமாகக் குறைந்துவிட்டது. எனவேதான் அறிக்கையிலே நான் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறேன். மத்திய அரசுக்கு, மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பங்கை 50 சதவீதமாக உயர்த்தி அதில் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் 42.5 சதவீதம் என்று வழங்கிவிட்டு—ஏற்கெனவே இருந்த 40-க்கு மேலே 2.5 என்று, அதாவது 42.5 சதவீதமாக வழங்கிவிட்டு—எஞ்சிய 7.5 சதவீதத்தை ஏற்கெனவே கொடுத்த 5-க்கு மேல் 2.5 என்று உயர்த்தி பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு அளிக்கலாம் என்ற கருத்தை மத்திய அரசுக்கு நம் முகைய நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலமாக நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். அதையே கடிதமாக பிரதமருக்கும், நிதியமைச்சருக்கும், மத்தியிலே உள்ளவர்களுக்கும் நான் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

9-வது நிதிக் குழு தமிழ் நாட்டின் வருவாய் ஆதாரங்கள், திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட செலவுகள் ஆகியவற்றை எல்லாம் கணக்கிடும் போது ஒரு பெரிய தவறு செய்திருக்கிறது. என்ன தவறு என்றால் தமிழ்நாட்டினுடைய வரவு-செலவில் உபரியாகப் பணம் இருக்கும் என்ற ஒரு தவறான கணக்கை 9-வது நிதிக் குழு தொடங்கி, அந்த உபரித் தொகையையும் மிக அதிகமாகக் கணக்கிட்டு, மின்சார வாரியத்திற்கு நாம் வழங்குகிற மானியம், உணவுக்கு நாம் தருகின்ற பல கோடி ரூபாய் மானியம், இதைப் போன்ற மானியத் தொகைகளை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் உபரித் தொகை அதிகமாக இருக்கும் என்ற பொருத்தமற்ற வாதத்தை 9-வது நிதிக் குழு ஆரம்பித்து, சாதாரணமாக திட்டம் சம்பந்தமாக மத்திய அரசினுடைய மானியம் அல்லது கடன் ஆகியவற்றை மத்திய திட்டக் குழுதான் ஒதுக்கீடு செய்யும் என்ற நிலைக்கு மாறாக தன்னுடைய கருத்தை 9-வது நிதிக் குழு அறிவித்திருக்கிறது. 5 ஆண்டுகளுக்கு 9-வது நிதிக் குழு ஒதுக்கக்கூடிய தொகை, இந்தியா முழுமையும் உள்ள மாநிலங்களுக்கு, 9,000 கோடி ரூபாய். ஆனால் அவர்கள் இன்றைக்கு ஒரு அடிப்படைக் கருத்தை மையமாகக் கொடுத்த தன் காரணமாக இந்த 9,000 கோடி ரூபாயில் நம்முடைய தமிழ் நாட்டினுடைய பங்கு 43.79 கோடி ரூபாய் என்கிற அளவுக்குக் குறைந்து இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டிக்கடமைப்பட்டுருக்கிறேன். ஏற்கெனவே தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவின் (National Development Council) மாநில முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் அமர்ந்து பிரதமர் தலைமையிலே கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்ற அந்த தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவின் 'காட்கில் ஃபார்முலா' படி நமக்கு வந்திருக்க வேண்டிய தொகை அதாவது அந்த 'ஃபார்முலா' கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருந்தால் இந்த 9,000 கோடி ரூபாயில் இந்த மாநிலத்திற்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய தொகை 400 கோடி ரூபாய். ஆனால் கடந்த கால மத்திய அரசு நியமித்த 9-வது நிதிக்குழு உபரித் தொகையைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு நிர்ணயித்த காரணத்தால் 400 கோடி ரூபாய்க்குப் பதிலாக, அதாவது திட்டக் குழுவின் வேலையை நிதிக் குழு ஏற்றுக் கொண்ட காரணத்தால் 400 கோடிக்குப் பதிலாக 43 கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்குத்தான் தமிழ்நாட்டிற்கு இன்றைக்குக் கிடைத்து இருக்கிறது.

இதிலே கூட இன்னொரு அநியாயத்தைச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் இந்த 9,000 கோடி ரூபாயில் அதாவது 5 ஆண்டுக்கான 9,000 கோடி ரூபாயில் உத்திரப்பிரதேசத்திற்குக் கிடைப்பது 2,886 கோடி ரூபாய். பிகாருக்குக் கிடைப்பது 1,374 கோடி ரூபாய். மத்திய பிரதேசத்திற்குக் கிடைப்பது 1,047 கோடி ரூபாய். மேற்கு வங்கத்திற்குக் கிடைப்பது 998 கோடி ரூபாய். இராஜஸ்தானிற்குக் கிடைப்பது 960 கோடி ரூபாய். ஆந்திராவுக்குக் கிடைப்பது 341 கோடி ரூபாய். கேரளாவுக்குக் கிடைப்பது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

பது 412 கோடி ரூபாய். தமிழ்நாட்டிற்குக் கிடைப்பது 43 கோடி ரூபாய். கர்நாடகத்திற்கு எதுவும் இல்லை. இங்கேதான், இந்த நிதிக் குழுவில் பங்கேற்றிருந்த நீதிபதி திரு. ஷக்தர் குரேஷி அவர்கள் மறுப்புக் குறிப்பு எழுதினார்கள். நாம் அதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

12-10 மணி

நீதிபதி ஷக்தர் குரேஷி அவர்கள் எழுதிய மறுப்புக் குறிப்பில் குறிப்பிடுகிறார்.

“Right from the inception, there was hostile criticism in the Press about the Commission's composition. Its Chairman and Members were labelled as henchmen of the Government of India. There was as apprehension in the minds of several State Governments that this Commission may not be impartial and that it may make the recommendations which will be favourable to the Centre at the cost of the States, especially those ruled by the political Parties different from the one in power at the Centre.

The Commission did try to dispel the apprehensions and to reassure the State Governments and others of its independence impartially and fair approach. The situation would have been avoided if the States were taken into confidence and the composition and the terms of reference of the Commission.....”

அதாவது ஆரம்பம் முதற்கொண்டு பத்திரிகையிலே கமிஷனைப் பற்றி கடுமையான விமரிசனங்கள் இருந்து வந்துள்ளன. கமிஷனின் தலைவரும் உறுப்பினர்களும் மத்திய அரசின் எடுபிடிகள் என முத்திரையிடப்பட்டுள்ளார்கள். இந்தக் கமிஷன் பாரபட்ச மற்ற முறையில் செயல்பட்டது. அது மத்திய அரசுக்குச் சாதகமான பரிந்துரைகளைச் செய்யும். அதுவும் மத்தியிலே ஆட்சியிலே இருக்கிற கட்சிக்கு மாறுபட்ட கட்சிகள் ஆட்சியில் இருக்கும் மாநிலங்களின் நலன்களுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் வகையில் என்ற ஐய உணர்வு பல மாநில அரசுகளுக்கு இருந்தது.

கமிஷன் இந்த ஐயத்தைப் போக்கி சுதந்திரத் தன்மையும், நடுநிலைமையும் தேசிய அணுகுமுறை அகியவற்றை மாநில அரசுகளுக்கு உணர்த்தவும் உறுதி செய்யவும் முயல்கிறது. கமிஷனின் அமைப்பைப் பற்றியும், செயலாக்கம் பற்றியும் முன்பே மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்குத் தெரிவித்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட நிலைமை தோன்றியிருக்காது என்று கூறிவிட்டு, கார்ப்பரேட் வரி அன்றைக்கு திரு. பாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—அந்த கார்ப்பரேட் வரி, கம்பெனி வரிகள் கூட மாநிலங்களுக்குத் தராததை நீதிபதி குரேஷி அவர்கள் வன்மையாக அதிலே கண்டித்து தன்னுடைய மறுப்புக் குறிப்பை எழுதியிருக்கிறார்.

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இதிலேயிருந்து நன்றாகப் புரிகிறது, அன்றைக்கு மத்திய அரசிலே இருந்தவர்கள், அமைத்த நிதிக் குழுவிலே உள்ளவர்கள், கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு மாநிலங்களைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் உத்தரப்பிரதேசத்திற்கு ரூ. 2,886 கோடியும், அப்போது பொம்மை தலைமையிலே அரசாளப்பட்ட கர்நாடகத்திற்கு ஒன்றுமே இல்லாத நிலைமையும், நம்முடைய தமிழ்நாட்டிற்கு கேட்கவேண்டாம்—ஏதோ ரூ. 43 கோடியும், கேரளத்திற்கு ரூ. 400 கோடியும், ஆந்திரத்திற்கு, என்.டி.ஆர்.. தலைமையிலே இருந்த ஆந்திரத்திற்கு ரூ. 340 கோடியும் என்று ஆக்கி, உத்தரப்பிரதேசத்திற்கு ரூ. 2,874 கோடி, பீகாருக்கு ரூ. 1,374 கோடி, மத்தியப்பிரதேசத்திற்கு ரூ. 1,047 கோடி என்கின்ற அளவுக்கு ஆயிரத்தைத் தாண்டி அவர்களுக்கெல்லாம் கொடுத்து மீதி ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை நாம் காணுகிறோம். இதை மத்திய அரசுக்கு இந்த அவையின் மூலமாக எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். இவத மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, இந்த நிதிக் குழுவினுடைய அறிக்கை மாநிலங்களை ஏமாற்றக்கூடிய ஒன்று, மாநிலங்களிடத்திலே பாரபட்சம் காட்டக்கூடிய ஒன்று. அது மாத்திரமல்லாமல், அதற்கென எடுத்துக்கொண்ட அடிப்படையே தவறானது. திட்டக் குழு ஆற்றவேண்டிய பணியை நிதிக் குழு எடுத்துக்கொண்டது அதைவிடத் தவறானது என்று எங்களைப் போன்ற முதலமைச்சர்களுடைய கருத்துக்களுக்குச் செவிசாய்த்து, மத்திய அரசு இதிலே மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால் பல்வேறு ஆக்கப் பூர்வமான பிரச்சினைகள், அவர்களுக்கு எழுந்துள்ள ஐயப் பாடுகள் இவை எல்லாம் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. கொள்முதல் பற்றி நம்முடைய ஜனதா தளக் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் நண்பர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் பேசும்போது நுகர்பொருள் வழங்கு துறையைப் பொறுத்தவரையிலே கொள்முதலைச் சரியாகச் செய்யவில்லை என்கின்ற ஒரு செய்தியை இங்கே சொன்னார்கள். நான் அவருக்கு விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டில் நெல் கொள்முதல் பணி திறம்பட நடைபெற்று வருகிறது. 16-3-1990 வரை 9,57,711 மெட்ரிக் டன் நெல் கொள்முதல்செய்யப்பட்டுள்ளது சென்ற ஆண்டில் இதே நாளில் 4207.19. மெட்ரிக் டன்கள்தான் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது என்பதை நினைவுகூரும்போது, இது மிக அதிகமானது என்பதை எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் பொது விநியோக முறையில் எவ்வளவு அரிசி தேவை என்பது ஏற்கெனவே கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. அதற்கு ஏற்பத்தான் அரிசி முன்கூட்டியே அந்தப் பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு வருகிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

12-15 மணி

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் 19 நவீன ஆலைகளை உயக்கி வருகிறது. இவற்றின் மொத்த அரவைத் திறன் 4.86 லட்சம் மெட்ரிக் டன் நெல் ஆகும். இவை அன்றி தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் அரவை முகவர்களை அமர்த்தி அவர்கள் மூலமும் நெல் அரவை செய்யப்படுகிறது. நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் நவீன ஆலைகளுக்குத் தேவைப்படும் நெல் போக மீதி நெல் அரவை முகவர்கள் மூலம் அரவை செய்யப்பட்டு அவை அரசு பொது விநியோகத்திற்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. நெல் கொள்முதல் செய்யும்போது தரக்கட்டுப்பாட்டு ஆய்வுகள், நெல்லின் தரம் குறித்து சான்று வழங்கிய பின்புதான் நெல் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. அவ்வாறு கொள்முதல் செய்த நெல் கிடங்கு வசதிகளுக்கு ஏற்பவும், அமர்த்தப்பட்ட லாரிகளுக்கு ஏற்பவும் வெவ்வேறு மாவட்டக் கிடங்குகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது. அரிசி முகவர்களிடமிருந்து பெறப்படும் அரிசியின் தரமும் சரிபார்த்த பிறகுதான் வழங்கப்படுகிறது.

பொதுவாக இந்த மன்றத்தில் எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும், தோழமைக் கட்சிகளைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும்—தோழமைக் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர் திரு. லத்தீப் தவிர மற்ற எல்லா உறுப்பினர்களும் இன்றைக்கு அரிசியின் விலை உயர்த்தப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி, இது மிகக் கடுமையான உயர்வு என்றெல்லாம் பேசி வாதிட்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களும் இன்றைக்குப் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அதுபோல அன்றைக்குப் பேசிய மார்க்கிஸ்டுக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. ரமணி அவர்களும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. அழகர்சாமி அவர்களும் மற்றும் உறுப்பினர்களும் இந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு இந்த அரசு இந்த அரிசிக்கு எவ்வளவு மானியம் இதுவரையிலே வழங்கி வந்து, இன்னமும் அது வழங்க வேண்டியிருக்கிறது என்ற கணக்கை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

சாதாரண ரக, அதாவது மோட்டா ரக அரிசியை எடுத்துக் கொண்டால் அரிசிக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு அடக்க விலை ரூபாய் 8.73 ஆகிறது. விலை உயர்த்தப்பட்டதற்கு முன்பு இந்த அரிசி மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டபோது ரூபாய் 1.73—க்கு வழங்கப்பட்டது. எனவே, கிலோ ஒன்றுக்கு அரசு மானியம் 1 ரூபாய் 98 காசு தர வேண்டியிருந்தது. சாதாரண அரிசி மொத்தம் வழங்கியது 4.15 லட்சம் டன்கள் ஆகும். சாதாரண அரிசி மூலமாக மாத்திரம் அரசுக்கு இழப்பு அதாவது மோட்டா ரகம் மூலமாக மாத்திரம் அரசுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டது 82 கோடியே 21 லட்சம் ரூபாயாகும்.

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சன்ன ரக அரிசிக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு அடக்க விலை அரசுக்கு ரூபாய் 3.88 ஆகிறது. மக்களுக்கு அது கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 2.25-க்கு வழங்கப்பட்டது. ஆக, கிலோ ஒன்றுக்கு அரசுக்கு இழப்பு மானியமாக ஆக செலவு ரூபாய் 1.63. சன்ன ரக அரிசி மொத்தம் வழங்கப்பட்ட அளவு 7.75 லட்சம் டன். இதை இந்த அரிசியின் மூலம் அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 126.02 கோடி ரூபாய்.

மிகச் சன்ன ரக அரிசியின் அடக்க விலை கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 4.11. பொது விநியோகத்தில் வழங்கியபோது இதன் விலை ரூபாய் 2.50. இதனால் கிலோ ஒன்றுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு ரூபாய் 1.61. மொத்தம் வழங்கப்பட்ட மிகச் சன்ன ரக அரிசியின் அளவு 8.10 லட்சம் டன்கள். இதன் மூலமாக மட்டும், அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 130.65 கோடி ரூபாய். எனவே இந்த மூன்று ரக அரிசிக்கு—மோட்டா ரகம், சன்ன ரகம் மற்றும் மிகச் சன்ன ரகம் ஆகிய இந்த ரக அரிசியும் ஏறத்தாழ 20 லட்சம் டன்கள் வாங்கிய வகையில் அரசுக்கு இழப்பு—வாங்கி குறைந்த விலைக்கு விற்ற வகையில் அரசு மானியமாகக் கொடுத்தது 338.88 கோடி ரூபாய். இந்தத் தொகையை அரசு மானியமாகத் தர வேண்டிய சூழ்நிலை. இப்போது இதிலே தான் கொஞ்சம் விலையை ஏற்றியிருக்கிறோம்.

அப்படிப் பார்த்தால்கூட மோட்டா ரக அரிசியின் அடக்க விலை ரூபாய் 3.73. விற்கப்படும் விலை இப்போது 2 ரூபாய். அரசுக்கு இதிலே கிலோ ஒன்றுக்கு இழப்பு ரூபாய் 1.73. 4.15 லட்சம் டன் அரிசி மூலமாக அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு ரூபாய் 71.84 கோடி.

சன்ன ரக அரிசியின் அடக்க விலை கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 3.88. விற்கப்படும் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 3.00. இதனால் அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு கிலோ ஒன்றுக்கு 88 பைசா. ஆக, 7.75 லட்சம் டன்னுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 67 கோடியே 89 லட்சம் ரூபாய்.

மிகச் சன்ன ரக அரிசியின் அடக்க விலை கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 4.11. இப்போது விற்கப்படும் விலை ரூபாய் 3.50. இதனால் அரசுக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 61 பைசா. ஆக, 8.10 லட்சம் டன்னுக்கு அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 49 கோடியே 65 லட்சம் ரூபாய். ஆக, இந்த மூன்று ரக அரிசிக்கும் சேர்த்து அரசுக்கு இழப்பு ரூபாய் 189 கோடியே 38 லட்சம் ஆகிறது.

300 சொச்சம் கோடியிலிருந்து 180 கோடி என்கிற அளவுக்கு அந்த மானியத் தொகை குறைந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் சத்துணவுக்காக வாங்கப்படும் அரிசிக்குத் தகுந்த மானியம் 110

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

12-20 மணி

கோடி, இலவச அரிசி ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்குக் குக்கூட இலவச அரிசி வழங்குவதற்கு, 3 தடவை வழங்குவதற்கு 36 கோடி. ஆக 335.38 கோடி ரூபாய் இப்போதும் நாம் மானியமாக வழங்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே ஏறத்தாழ 400 கோடி ரூபாய் அளவிலே இருந்த இந்த மானியத் தொகை இந்த விலை ஏற்றங்களுக்குப் பிறகு, நம்முடைய மொத்தத்தேவையினை மனதிலே வைத்துப் பார்க்கும்போது, 335.38 கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்கு ஆகியிருக்கிறது.

மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் அண்டைசில இருக்கிற மாநிலங்களின் விலையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இங்கே 2 ரூபாய் சாதாரண அரிசி என்றால், கர்நாடகத்திலே ரூ. 2.70 காசு. சன்ன அரிசி இங்கே 3 ரூபாய் என்றால் கர்நாடகத்திலே ரூ. 3.65 காசு அங்கே மிகச் சன்னரக அரிசி விற்பனை இல்லை. கேரளாவில், இங்கே 2 ரூபாய் என்றால் அங்கே மோட்டா அரிசி ரூ.2.66 காசு. சன்ன அரிசி இங்கே 3 ரூபாய், கேரளாவிலே ரூ.3.27 காசு. மிகச் சன்னம் இங்கே ரூ. 3.50, கேரளாவிலே ரூ. 3.48. 2 காசுதான் குறைவு. மராட்டியத்திலே, இங்கே 2 ரூபாய் மோட்டர் அரிசி, அங்கே ரூ. 2.90. சன்ன அரிசி ரூ. 3.60, மிகச் சன்னம் ரூ. 3.85. ஒரிஸ்ஸாவிலே ரூ. 3.80 வரையிலே விற்பனையாகிறது. ரூ. 2.95 லேயிருந்து ஆரம்பமாகி ரூ. 3.80 வரையிலே விற்பனையாகிறது. மேற்கு வங்கத்தில் ரூ. 2.83 சாதாரண அரிசி, சன்னம் ரூ. 3.49, மிகச் சன்னம் ரூ. 3.71. எனவேதான் இந்த அரிசி விலையை ஏற்ற வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டதேயல்லாமல் வேறல்ல.

நான் அன்றைக்குச் சொன்னதுபோல், அரிசி விலை ஏறி இருந்தாலும்கூட, மக்களுக்குப் பல நல்வாழ்வுத் திட்டங்கள், பல்வேறு உதவித் திட்டங்கள், பல்வேறு சலுகைகள், விவசாயிகளுக்குப் புதிது புதிதாக வழங்கப்பட்டு வருகிற சலுகைகள், கடன்கள் ரத்து, அவர்கள் வாங்குகிற கருவிகளுக்கு விற்பனை வரியிலே சலுகை, இதுபோன்ற பல்வேறு காரியங்களால் அவர்களுக்கு ஓரளவு தாங்குகிற சக்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதென்ற சூழ்நிலையிலேதான் இதையும் தாங்கிக்கொள்வார்கள். இல்லாவிட்டால் ஒரு பெரிய பற்றாக்குறை வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே ஏற்படும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்துத்தான் இதைச் செய்கிறோம். ஆனால் ஒன்று, இன்னும் பத்து நாளிலோ, 20 நாளிலோ மத்திய அரசு மீண்டும் அரிசியின் விலையை ஏற்றக்கூடும். நான் உங்களுக்கு உறுதி அளிக்கிறேன். மத்திய அரசு அப்படி ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நேரத்திலே நம்முடைய மாநில அரசு இந்த விலையைவிட அதிக விலை

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

யாக அந்த விலையை உயர்த்தாது என்ற உறுதியை மாத்திரம் என்னால் இப்போது அளிக்க முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆந்திராவில் அரிசியின் விலை என்ன, அவர்கள் என்ன வழி முறைகளைக் கையாள்கிறார்கள் என்பதையும் சொன்னால் உதவியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஏற்கெனவே பத்திரிகைகளிலே விளம்பரம் மூலமாகவே அரசு சொல்லியிருக்கிறது ஆந்திராவிலே 2 ரூபாய் எப்படி 2 ரூபாய் என்றால் யாருக்கு என்றால், 500 ரூபாய் மாதிரி வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத்தான். 501 ரூபாய் உள்ளவர்களுக்குக் கிடையாது. 2 ரூபாய் அங்கே அரிசி விலை. 500 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு அந்த இரண்டு ரூபாய் அரிசி கிடையாது. வெளி மார்க்கெட்டில் 4 ரூபாய், 5 ரூபாய் கொடுத்து வாங்க வேண்டும். நான் நேரிலே அறிந்தது. அதைக்கூட மாற்றித்தான் ஆக வேண்டுமென்றும், இல்லர் விட்டால் கட்டுப்படியாகாது என்று இன்றைய முதலமைச்சர் திரு. சென்னா ரெட்டி அவர்கள் என்னிடம் பேசும்போது சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இதுதான் அங்குள்ள நிலைமை.

விவசாயிகளுடைய கடன்களைப் பற்றி மத்திய அரசு வெளியிட்டுள்ள அறிவிப்பை ஒட்டி இங்கேயும் நம்முடைய உறுப்பினர்கள் கட்சித் தலைவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு விவசாயிகளுடைய கடன் 10,000 ரூபாய்வரை என்பதற்குச் சில நிபந்தனைகளை எல்லாம் போட்டு, அது அவர்களாகவே விரும்பி வேண்டுமென்றே தராமல் இருக்கிற கடன்களுக்கு அல்ல; கட்ட முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிற கடன்களுக்கு. அதுமட்டுமல்லாமல் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மற்றும் மண்டலக் கிராமிய வங்கிகள்—Regional Rural Banks இவற்றிலே நீண்டகால மற்றும் குறுகிய காலக் கடன்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்படுமென்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் 2—10—1989 அன்று தவணை கடந்த நிலுவைத் தொகைகளுக்கு மாத்திரம் இந்த நிவாரணம் பொருந்தும் என்று சொல்லியுள்ளது. வேண்டுமென்றே கடனைக் கட்டாமல் நிலுவையாக வைத்துள்ள விவசாயிகளுக்கு இந்த நிவாரணம் வழங்கப்பட்ட மாட்டாது என்று திட்டவாட்டமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கூட்டுறவுக் கடன்களைப் பற்றி, மத்திய அரசு மாநில அரசுக்குத் தெளி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

வான் வழிகாட்டிகளைத் தரவில்லை என்று திரு. ரமணி அவர்கள் எழுப்பிய ஒரு பிரச்சினைக்கு நான் இந்த மாமன்றத் திலே பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. மதுதண்டவதே அவர்கள் 23-ஆம் தேதியிட்டு எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி இருக்கிறார்கள். அதை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தகவலுக்காகத் தர நான் விரும்புகிறேன்.

12.25 பணி

My dear Karunanidhi,

You would have no doubt seen the announcement made in the Budget speech on 19th March 1990 in regard to the New Debt Relief Scheme in respect of farmers, artisans and weavers. For ready reference, I am enclosing an extract of the relevant portion of the speech. I should appreciate if you could kindly introduce a scheme on the same lines in respect of Co-operative Banks within your purview. An immediate decision needs to be taken by you as it is important to ensure that there is no problem in re-cycling of bank credit for ensuing kharif season. In order to help the State Governments in working out the debt relief scheme on the same pattern as the Central Government, I am asking NABARD to get in touch with the State Co-operative Banks. I am also requesting the Chairman, NABARD, to provide any assistance that may be needed in finalising the scheme as early as possible. I shall also be happy to discuss the matter with you, if necessary.

Yours sincerely,

MADHU DANDAVATHE.

என்று நேற்றைக்கு முன்தினம் எனக்குக் கடிதம் வந்து இருக்கிறது. அங்கே நிதிநிலை அறிக்கையிலே என்ன கருத்தைச் சொன்னார் என்கின்ற அந்தத் தொகுப்பும் எனக்கு அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

ஏற்கெனவே அருமை நண்பர் ஸ்ம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது கடந்த காலத்தில் சிறு விவசாயிகளுக்கு 67 கோடி ரூபாய் கடன் நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டதை, தவறாமல் ஆட்சிக்குப் பிறகு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட இந்த அரசு தன்னுடைய சுமையாக ஏற்றுக் கொள்ள நேரிட்டது. ஏனென்றால் அவர்கள் கடன் ரத்து செய்தார்கள். விவசாயிகள் விடுபட்டார்கள். ஆனால் அந்தக் கடனைக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்குத் தரக்கூடிய அந்தப்

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பொறுப்பை அவர்கள் முற்றாக நிறைவேற்றவில்லை. எனவே அதிலே 67 கோடி ரூபாயை இந்த அரசு பொறுப்பேற்று அவர்களுக்குத் தரவேண்டிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டன. அதைத் தந்தோம்.

கவர்னர் ஆட்சியிலே, மத்தியிலே இராஜீவ் காந்தி ஆட்சி இருந்த நேரத்தில் நபார்டு எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இதைக் கண்டிப்பாக அறிவித்து விட்டது. “இனிமேல் இப்படிச் கூடன்களை ரத்து செய்யக் கூடாது; ரத்து செய்தால் கூட்டுறவு வங்கிகள் மேலும் விவசாயிகளுக்குக் கடன் தருவதற்கு நாங்கள் பண உதவி செய்யமாட்டோம்; நாங்கள் ஆதரவு அளிக்கமாட்டோம்” என்று சொல்லி விட்டார்கள். கவர்னர் ஆட்சியிலும் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு நாங்கள் கடன்களை ரத்து செய்வது இல்லை என்று நபார்டுக்கு அவர்கள் கடிதம் எழுதி அதற்குப் பிறகுதான் நபார்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உதவிட முன்வந்தது.

இந்தச் சூழ்நிலையில் தேர்தல் அறிக்கையிலே சிறு விவசாயிகளுடைய கடன்கள் ரத்து செய்யப்படும் என்று அறிவித்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் ஏற்கெனவே வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மாற்றி அமைக்கப்பட்ட குறுகிய காலப் பயிர்க் கடன்களில் தவணை கடந்த தொகைகள் அணைத்தையும் அறவே ரத்து செய்தும், குறுகிய மத்திய காலக் கடன்கள் மீது உள்ள அபராத வட்டியையும் அறவே தள்ளுபடி செய்தும், நீண்ட காலக் கடன்கள் மீது ஒத்திவைக்கப்பட்டுள்ள வட்டியையும் அறவே தள்ளுபடி செய்யப்படும் என்றும் முடிவு எடுத்து, 12—5—1989-ல் ஆணை பிறப்பித்தது. இப்படி ஆணை பிறப்பித்த பிறகு நபார்டு அதற்குப் பெரும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்து, நாங்கள் அதற்கு இணங்க மாட்டோம் என்று கூறிவிட்டார்கள். பிறகு நம்முடைய அதிகாரிகள் எல்லாம் அங்கே சென்றார்கள். பெரும் படைபெருப்புச் செய்தார்கள். மாநிலத்திலே இருந்து அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள் எல்லாம் அங்கே சென்று பேசினார்கள். சில உறுப்பினர்கள் கூட பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். நீங்கள் ரத்து செய்து விட்டதாகச் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் அந்தக் கடனை வசூலிக்க வேண்டும் என்று ஆணைகள் வந்து கொண்டு இருக்கின்றனவே என்று கேட்டார்கள். நான் அப்போதெல்லாம் உண்மையைச் சொல்லப் பயந்து கொண்டு இருந்தேன். இப்போது பயம் நீங்கிவிட்டது. காரணம் மது தண்டவதே அவர்களுடைய கடிதத்திற்குப் பிறகு அந்தப் பயம் நீங்கி விட்டது. பயப்படாதே, நபார்டு நம் பக்கம் இருக்கிறது. நபார்டு உதவி செய்யும் என்று சொன்ன பிறகு, பயம் நீங்கி விட்டது. நபார்டுக்கு என்ன சொன்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மார்ச் 28]

னோம் என்றால், நாங்கள் கடனை வசூலிப்போம் என்று எல்லோருக்கும் எழுதிவிடுகிறோம் என்று சொன்னோம். அதிகாரிகளுக்கு என்ன சொன்னோம் என்றால், அப்படிக்கடிதம் வரும்; நாங்கள் அடிப்பது போல் அடிப்போம்; அமுவதுபோல் அமுங்கள்; ஆனால் யாரும் வசூலிக்காதீர்கள் என்று சொல்லி, அந்த 39 கோடி ரூபாய் கடனை வசூலிக்காமலே, அதேநேரத்திலே நபார்காரர்களுடைய கண்ணிலே 'சத்துணவுப் பொடி காட்டினாரே' அதுமாதிரி பொடி தூவி, நாங்கள் ஒரு தந்திரமாக அதைச் செய்து அந்த 39 கோடி ரூபாய் கடன் ரத்துக்கும் வழி செய்து இருக்கிறோம்.

12.30 மணி

இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் அறிவித்த அந்தக் கடன் நிவாரணத்தை எந்த அளவிற்கு, எந்த நிலையில், எந்த அடிப்படையிலே தமிழ்நாட்டிலே நாம் அறிமுகப் படுத்தலாம் என்பது குறித்து மத்திய நிதியமைச்சரே குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல, நான் காவிரி பேச்சு வார்த்தைக்காக ஐந்தாம் தேதியன்று டெல்லிக்குச் செல்லும் பொழுது, இந்தக் கடன் நிவாரணத்தைப் பற்றி நிதியமைச்சரைச் சந்தித்துப் பேசி முடித்து ஒரு நல்ல முடிவோடு வருவேன் என்று நம்புகின்றேன். நீங்கள் என்னை வாழ்த்தி அனுப்புவீர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் ஒரு குறையைச் சொன்னார்கள், ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். சொன்னதைச் செய்யவில்லை என்று அந்த வாசகத்திற்கு மறுப்பாக ஒரு குற்றச்சாட்டை அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் என்னுடைய தமிழை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். தமிழுக்குத் தலைவணங்குவதாகச் சொன்னார்கள். தமிழ் நர்த்தனம் ஆடுகிறது, என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அன்றைக்கு அவர்கள் பேசியதைக்கூட நம்முடைய பேராசிரியர் எழுந்து, படிக்கிறாரே படிக்கலாமா என்றுகூடக் கேட்டார்கள். நான் குறிப்புதான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னார். அது உண்மையல்ல. குறிப்பு அல்ல. முழுவதும் எழுதிப் படித்தார். காரணம் என்னுடைய முகத்தைப் பார்த்துப் பேச அவருக்குக் கொஞ்சம் கூச்சம். அதனால்தான் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லிவிட வேண்டுமென்று வீட்டிலே இருக்கும் பொழுது என்னுடைய நேராக வந்தால் சொல்லக் கூச்சம். எனவே, எழுதியதைப் படித்துவிட்டுப் போய் விடுவோம் என்றும் படித்துவிட்டுப் போய் விடுகிறார்.

அப்படி அன்றைக்கு அவர் படித்தபொழுது ஒரு குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார். சிறுதொழில் தொடங்குவதற்கு அரிசன மலை வாழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை 15,000 ரூபாய் மானியம் வழங்கப்படும் என்றும், தொடங்கப்படும் முதலீட்டில் இருபது

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சதவீதம் பங்குத் தொகை வழங்கப்படும் என்றும் அரசு முடிவெடுத்து இரண்டு கோடி ஒதுக்கியிருந்தது. ஆயினும் அந்தப் பணம் இதுவரை செலவிடப்படவில்லை என்று கூறியிருந்தார்கள்.

இதற்கு விளக்கம் என்னவென்றால், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய பொருளாதார மேம்பாட்டுக்காக மத்திய அரசு — முன்பிருந்தே — ஆண்டுதோறும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையினை தாட்கோவுக்குத் தமிழக அரசு மூலம் வழங்குகிறது. பயனாளிகள் வங்கி மூலம் அரை பங்கு கடனாகப் பெறும் பொழுது மீதிபங்கு மைய அரசு கொடுக்கும் பணத்திலேயிருந்து மானியமாகவோ அல்லது குறியீட்டுக் கடனாகவோ தாட்கோ வழங்குகிறது. தனிப்பட்டவர்களுக்கும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் இத்தொகை வழங்கப்படுகிறது. இதுகாறும் இது சிறிய தொகையாக ஐ.ஆர்.டி.பி. முறைப்படி செலவிடப்பட்டது. இதனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய பொருளாதாரக் குறிப்பு பொருளாதாரம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் அளவில் மேம்பாடு அடையவில்லை. எனவே, 1989 நவம்பர் திங்களில் தமிழக அரசு ஒரு புதிய திட்டத்தை வகுத்தது.

அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் மத்திய அரசு கொடுக்கும் பணத்தில் ஒரு பகுதியை ரூ. 15,000, 20,000 என்று கடன்களாக கொடுக்கின்ற அந்த நிலையும் உண்டு. அதோடு இன்னொரு புதிய நிலையை எடுத்து ஒரு பகுதியைத் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களில் ஆர்வமுள்ளவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களுக்கு ஐந்து இலட்சம் ரூபாய் வரை சிறு தொழில்களை உருவாக்கி, அதன் மூலம் அவர்களுடைய பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துவதுதான் அந்தத் திட்டத்தின் நோக்கமாக இருந்தது.

ஐந்து இலட்சம் ரூபாய் திட்டம் வகுத்து நான்கு இலட்ச ரூபாய் வங்கியிடம் கடன் பெற வேண்டும். அதற்கு வங்கிகோரும் 25 பர்சென்ட் தொகையைத் தனி நபர்கள் கொடுக்க இயலாததால் தாட்கோ அதனை 15,000 ரூபாய் மானியமாகவும் 85,000 ரூபாய் பத்து வருஷங்களுக்கு 4 சதவீத வட்டிக்கான கடனாகவும் கொடுக்கிறது. இது இந்தியாவிலேயே தமிழகத்திலேதான் கடந்த ஆண்டு அமல்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆரம்பத்தில் வங்கிகள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கத் தயங்கின. தாழ்த்தப்பட்டவர்களாயிற்றே என்று பிணையம் கேட்டார்கள். உடனடியாக 23—2—1990 இல் வங்கித் தலைவர்களையும், ரிசர்வ் வங்கி அதிகாரிகளையும் நம் முடைய ஆதிதிராவிடர் நலச் செயலாளர் அழைத்துப் பேசி, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சிறு தொழில் அதிபர்களின் நிலைக்கு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மார்ச் 28]

உயர வேண்டுமேயானால் பிணையம் இல்லாமல் அவர்களுக்கு கடனுதவி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில், வங்கிகள் உதவி செய்ய முன் வந்தார்கள்.

1974-75 இல் இதுபோன்ற ஒரு திட்டத்தை அன்றைக்கு இதே அரசு ஆரம்பித்து பல தடைகள் ஏற்பட்டு அது கைவிடப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு ஜனவரி முதல் இதுவரை 46 தனி நபர்களுக்கு இத்திட்டத்தின் மூலம் உதவி வழங்கப் பட்டுள்ளது. இந்த மாத இறுதிக்குள் மேலும் 30 தனி நபர்களுக்கு உதவிகள் வழங்கப்படும். எனவே 76 பேர் 30—3—1990-க்குள் பயன் அடைவார்களா என்ற நல்ல செய்தியை நான் திரு. ஆல்போன்ஸ் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ரூ. 20 கோடியை ரூ. 2 கோடி என்று சொல்லியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையிலே ரூ. 20 கோடிதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சிறுதொழில் தொடங்குவதற்குத் தேவையான நிதி உதவி அளிக்க 20 கோடி ரூபாயில் சிறப்புத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் என்று தான் கடந்த ஆண்டு குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அதனுடைய நிலைமை என்னவென்றால், 1981-82-லேயிருந்து இந்தச் சிறப்பு உதவித் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மத்திய அரசு, மாநில அரசு இரண்டும் சேர்ந்து இந்தத் திட்டத்தை நடத்த வேண்டுமென்று முடிவெடுத்து மத்திய அரசு அன்றைக்கிருந்து, 1981-82-லேயிருந்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, பழங்குடி மக்களுக்காக ஒரு தொகையை வழங்கி வருகிறது. 12.35 மணி

ஒவ்வொரு ஆண்டும் மத்திய அரசு வழங்கும் தொகையை முழுமையாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பது நிபந்தனை. ஆனால் கடந்த ஆண்டுகளில் மத்திய அரசு வழங்கிய தொகை முழுமையாகச் செலவிடப்படாமல் மீதம் வைக்கப்பட்டு விட்டது. இதைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் மத்திய அரசு வழங்கும் தொகை முழுமையாக செலவிடப்படாமல் மீதம் வைக்கப்பட்டு ஒரு திரண்ட தொகையாக, அப்படி செலவிடப்படாமல் குவிந்த தொகையாக 1981-82-ம் ஆண்டில் செலவிடப்படாத தொகையாக ரூ. 1.93 கோடி. 1985-86-ஆம் ஆண்டில் செலவிடப்படாத தொகையாக உயர்ந்தது ரூ. 17.57 கோடியாகும். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக தரப்பட்ட பணம் 1985-86 ஆம் ஆண்டில் செலவிடப்படாமல் மிகுந்தது ரூ. 17.57 கோடி. 1987-88 ஆம் ஆண்டில் இந்தத் தொகை 32.03 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்தது. இந்த நிலையை ஒழுங்குபடுத்தும் முயற்சியில் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாகத்தான் தமிழக அரசு தீவிரமாக ஈடுபட்டு 1988-89 ஆம் ஆண்டில்

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மத்திய அரசு நிதியுதவி 13 கோடி ரூபாயாக இருக்க, தமிழக அரசு ரூ. 20.87 கோடி செலவழித்து 7 கோடி ரூபாய் அதிகமாகச் செலவழித்தது. அதனால் செலவிடப்படாமல் குவிந்து இருந்த தொகை 32 கோடி ரூபாயிலிருந்து 24.16 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்குக் குறைந்தது. நடப்பாண்டில் 1989-90 ஆம் ஆண்டில் மத்திய அரசு 14.19 கோடி ரூபாய் வழங்கியது. தமிழக அரசு 20.11 கோடி ரூபாய் செலவழித்தது. அதாவது 5.9 கோடி ரூபாய் அதிகமாகச் செலவழித்தது. எனவே, இப்போது அது 20.24 கோடி ரூபாயாக 30 கோடி ரூபாய் குவிந்த தொகையை 20 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் குறைத்து இருக்கிறோம் என்றால் இரண்டு ஆண்டுக் காலமாக தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்கு இந்தத் திட்டங்கள் ஒழுங்காகப் போய்ச் சேர வேண்டும். மத்திய அரசு தருகிற தொகையும், மாநில அரசு தருகிற தொகையும் ஒழுங்காகப் போய்ச் சேர வேண்டும் என்று எடுத்த முயற்சிகளின் காரணமாக 32 கோடி ரூபாயாக குவிந்திருந்த தொகையை இன்றைக்கு 20 கோடி அளவிற்குக் குறைத்து இருக்கிறோம். வரும் ஆண்டில் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்வேன் — மத்திய அரசு வழங்கக்கூடிய உதவி 13 கோடி ரூபாய் நம்முடைய அரசு 12 கோடி ரூபாய் மேலும் செலவழித்து 25 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இந்தத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய திரு. ரமணி அவர்களும், திரு. அழகர்சாமி அவர்களும் திரு. வரதராசன் அவர்களும், மற்றும் தொழிற் சங்கங்களில் ஆர்வம் உடைய நம்முடைய மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தொழிலாளர்களுடைய நலனில் இந்த அரசு மேலும் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

தொழிலாளர்கள் சுரண்டப்படுவது, அச்சுறுத்தப்படுவது, அவர்களுடைய உரிமைகள் புறிக்கப்படுவது, அவர்கள் வாழ்வு இழந்து வாடிவதங்கி தெருவில் நிற்பது போன்ற இந்த நிலைமை களை எல்லாம் இந்த அரசு ஏற்காது என்பதும், இந்த அரசின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற நான் பாட்டாளிகளுடைய பிரச்சினையில், தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையில் கடந்த காலங்களில் எப்படியெல்லாம் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களோடு இணைந்து நின்று போராடி இருக்கிறேன். ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தபோதுகூட எப்படியெல்லாம் அவர்களுக்காக வாதாடி இருக்கிறேன் என்பதும், நான் அவர்களுக்கெல்லாம் நினைவூட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அனுபவ ரீதியில் அவர்கள் அதை மிக நன்றாக உணர்வார்கள்.

திரு. ரமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் சட்டம், தமிழ்நாடு கைத்தறி தொழிலாளர்கள் சட்டம் தொழிலாளர்களை நிரந்தரப்படுத்தும் சட்டம், சம்பளப் பட்டு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மார்ச் 28]

வாடாச் சட்டம், பணிக்கொடை பட்டுவாடாச் சட்டம், தொழிற் சாலை சட்டம், ஈ.எஸ்.ஐ. சட்டம் போன்ற சட்டங்கள் சரிவர அமல் செய்யப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதிலே ஒவ்வொன்றாக சில விளக்கங்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் அதாவது நீக்கல், முறைப் படுத்துதல் என்ற சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாநில மட்டத்தில் ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட்டு, அதிலே தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள், நிர்வாகப் பிரதிநிதிகள், உயர் அதிகாரிகள் ஆகியோர் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். இந்தக் குழு அடிக்கடி கூடி தொழில் நிறுவனங்களில் இருக்கிற ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை நீக்கி முறைப்படுத்துதல் பற்றி ஆராய்ந்து ஆலோசனை வழங்கி அதன்மீது ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சட்டத்தில் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை எப்படி நீக்க வேண்டும், முறைப்படுத்த வேண்டும் என்று இருக்கிறதே அல்லாமல், அவ்வாறு நீக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களை, கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களைத்தான் அதே இடத்தில் நியமிக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தில் வழி வகுக்கவில்லை. அதைப் பிடித்துக் கொண்டு இன்றைக்கு நிர்வாகங்கள் நம்மிடத்தில் வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதற்கான சட்ட மாறுதலைச் செய்ய இந்த அரசு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்ற நல்ல செய்தியை நான் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கான நலச் சட்டத்தை எதிர்த்து உச்ச நீதிமன்றம் வரையில் வழக்கு நடந்து, இந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகும் என்று தீர்ப்பு வந்துவிட்டதால், இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்த எந்தவிதமான தடையும் இப்போது இல்லை. ஆனால் ஒரே ஒரு பிரச்சினை என்னவென்றால், கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் தமிழ்நாட்டில் ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரையும் சந்தித்து, அவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு, ஒன்றுபடுத்தி, பணியாற்ற இன்னும் அதிகமான அதிகாரிகளும், பணியாளர்களும் அரசுக்குத் தேவைப்படுகிறார்கள். அதற்கான திட்டம் அரசாங்கத்தினுடைய பரிசீலனையில் உள்ளது. விரைவில் அது நடைமுறைப்படுத்தப்பட ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படும் என்றும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களை நிரந்தரம் செய்வதிலே சட்ட அமலாக்கம் தீவிரப்படுத்தப்படும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின்படி 31-12-1989 வரையில், 6,275 தொழிற்சாலைகளில் 16,537 தொழிலாளர்கள் நிரந்தரம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். எந்த நிர்வாகத்திலேயாவது இந்தச்

1990 மார்ச் 28], [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சட்டம் அமலாக்கப்படுவதில் குறைகள் இருந்து, அவை குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டால் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தக் குறைகள் களையப்படும் என்ற உறுதியையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

12-40 மணி

அதேபோல் சம்பளப் பட்டுவாடாச் சட்டம் பணிக்கொடை பட்டுவாடாச் சட்டம், இ.எஸ்.ஐ. சட்டம் ஆகிய சட்டங்கள் செயல்படுவதிலும் தயக்கமோ, தாமதமோ காணப்பட்டால், அவற்றைக் களைந்து மேற்படி சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த அரசு தீவிர நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்றும் நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிற்சாலைச் சட்டங்கள் செயல்படும் விதம், இந்தியாவிலே மற்ற மாநிலங்களை விட தமிழ்நாட்டில்தான் மிக நேர்த்தியாக இருக்கிறது என்று தொழிற்சாலை நடத்துகிறவர்களே கூட நம் மீது கொஞ்சம் வருத்தப்படுகிறார்கள். அந்த அளவிற்குத் தொழிற்சாலைச் சட்டங்களை இந்த அரசு மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடும்போது மிக நேர்த்தியாக நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறது. அதிலும் இன்னும் குறைபாடு இருக்குமானால், திரு. ரமணியைப் போன்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சுட்டிக் காட்டுவார்களே யானால் இந்தக் குறைகளைக் களைவதற்கு அரசு தயாராக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வடலூர், சேஷசாயி இன்சுலேட்டர் தொழிற்சாலையைப் பற்றி இங்கே கூறப்பட்டது, 'லே-ஆப்' பற்றி. நண்பர் திரு. கோவிந்தராஜன் அவர்கள் இங்கே சில வினாக்களை எழுப்பி இருக்கிறார்கள். அது குறித்தும் ஆராய்ந்ததில் "லே-ஆப்" என்றால் பாதிச் சம்பளம் உண்டு என்றாலும் கூட, அந்த பாதிச் சம்பளத்திலே வேலை பார்க்கின்ற தொழிலாளர்கள் இந்த நேரத்திலும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற அச்சமும், ஐயமும் இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த "லே-ஆப்" புக்கான காரணங்கள் என்ன என்பதை இன்னும் தீவிரமாக ஆராய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்தியிருப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மேலும் தீவிரமாக ஆராய்ந்து இந்த "லே-ஆப்" கொடுமையிலிருந்து தொழிலாளர்கள் விடுபட அரசு ஆவன செய்யும் என்ற உறுதியை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். சரக்கு வாகன வரியினால், பொருள் களுடைய விலை ஏறும் என்று அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள், மற்றவர்களும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சரக்கு வாகனங்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் ஆம்னி பஸ் பற்றி இணைத்துச் சொன்னார்கள். ஆம்னி பஸ்ஸுக்கு 2,000 ரூபாய்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மார்ச் 28]

என்பது கர்நாடகத்திலே கூட போடப்பட்டு இருக்கிற வரிதான் என்பதைச் சொன்னார்கள். உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அந்த வழக்கு சென்று, கர்நாடகத்தில், உயர்நீதிமன்றம் அந்த வரி செல்லும் என்று தீர்ப்பு அளித்தது. உச்ச நீதிமன்றத்திலே அதற்கு ஒரு ஸ்டே தரப்பட்டிருக்கிறதே அல்லாமல் இன்னும் வழக்கு முடிவு அடையவில்லை. இருந்தாலும் அவர்களுக்காவது நமக்கும் ஆகட்டும். ஏன் என்றால், கர்நாடகத்திற்கும் நமக்கும் காவிரி தொடர்பாக இருக்கிற காரணத்தால், இந்த ஆம்னி பஸ்ஸும் தொடர்பாக இருக்கட்டும் என்ற முறையில் இந்த 2,000 ரூபாய் வரியை இப்போது நாம் மாற்றுவதற்கு இல்லை என்பதை—அவர்கள் கோரிக்கை விடுத்து எத்தனையோ நிறைவேற்றி இருக்கிறேன், இதை நிறைவேற்ற முடியாமைக்காக நான் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களிடத்திலே என்னுடைய ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது முடிந்த முடிவல்ல. நீதிமன்றத்தினுடைய உத்தரவை எதிர்பார்ப்போம் என்று அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். சரக்கு வாகனங்களுடைய இந்த வரியினால், விலைவாசி அதிகமாகி, அதன் காரணமாக உயர்ந்துவிடாது, வேறு காரணங்கள் உண்டு.

பொதுவாக சரக்கு வாகனங்களுடைய மொத்த எண்ணிக்கை நம்முடைய மாநிலத்திலே 83 ஆயிரம். இந்த 83 ஆயிரத்தில் நான் குறிப்பிடுகின்ற அதிக வரி செலுத்த வேண்டிய, 15 ஆயிரம் கிலோ கிராமுக்கு மேற்படுகின்ற சரக்கை ஏற்றிச் செல்லுகின்ற வாகனங்களுடைய எண்ணிக்கை 33 ஆயிரம் ஆகும். இந்தப் பிரிவை உதாரணமாக வைத்து, வரிப் பளுவைக் கணக்கிட்டால், காலாண்டு வரி விகிதம் ரூ. 1,600-லேயிருந்து ரூ. 1,840 ஆக உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. தற்போது வெளிச் சந்தையில், இம்மாதிரியான வாகனங்களை வாடகைக்கு அமர்த்தும் போது ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு 3 ரூபாய் 40 காசு வாடகைக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. இதில் தற்போதுள்ள வரி விகிதப்படி வரியின் பங்கு ரூ. 10.67 காசாக இருக்கிறது. இந்த வரி உயர்வினால், ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு மேலும் ரூ. 1.6 காசுதான் கூடுகிறது. உயர்த்தப்பட்ட வரி வீதத்திற்கு பிறகும் மொத்தமாக வரியினுடைய பங்கைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும் போது ரூ. 12.27 காசுதான், அதாவது வரி உயர்வு 0.47 சதவீதம் அளவுதான் இது இருக்கிறது. அதனால் அந்த அளவிற்கு விலைவாசி உயர்வது கட்டுப்படியாகத்தான் இருக்கக்கூடும். இது அதிகமானது அல்ல என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து மிக முக்கியமாக அவையிலே பேசப்பட்டது மது விலக்கு பிரச்சினையாகும். 1971 ஆம் ஆண்டு கருணாநிதிதான் இந்த அநியாயத்தைச் செய்தான்.

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

12-45 மணி.

அது வரையில் மது என்றால் என்னவென்றே ஒரு தலை முறைக்கே தெரியாது இருந்தது என்றெல்லாம் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உட்பட, நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் உட்பட மற்றும் மதுவிலக்கைத் தீவிரமாக ஆதரிக்கின்ற நண்பர்கள் அனைவரும் உணர்ச்சிப் பூர்வமாக தங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். 1971-லே தான் மதுவிலக்கைக் கொஞ்ச நாளைக்கு ஒத்திவைக்கின்ற ஒரு அறிவிப்பை இந்த மாமன்றத்திலே அன்றைய தினம் நான் அறிவித்தேன். 1971-ல் என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொருளாளராக இருக்கிறார். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் கோவையிலே நடைபெற்ற பொதுக் குழுவிலே தான் மது விலக்கை ஒத்தி வைப்பது என்கின்ற ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அது அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அது ஆராயப்பட்டு, அந்தத் தீர்மானம் செயல்படவும் பெற்றது.

1971-க்கு முன்பே 1969-ல் 13—9—1969-ல் மாலை முரசு பத்திரிகையில் நண்பர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கையை இந்த அவையிலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வருவது நலம் என்று கருதுகிறேன். 13—9—1969 எம்.ஜி.ஆர். அறிக்கையில் சொல்கிறார்—“மதுவிலக்கு அமலில் இருந்தாலும் பர்மிட் உள்ள பணக்காரர்கள் சட்டத்தின் உதவியோடு சாதாரணமாகக் குடிக்கிறார்கள். ஏழைகளும் மதுக் கஷாயம் போன்றவற்றை சட்டத்தின் உதவியோடு குடிக்கிறார்கள். இவை இரண்டையும் மதுவிலக்குச் சட்டம் தடை செய்ய இயலவில்லை. பர்மிட்டிற்கு மாநில அரசும், மதுக் கஷாயத்திற்கு மத்திய அரசும் தடை போடவில்லை. இருந்தாலும் மதுவிலக்குச் சட்டம் அமல்படுத்தப்படுகிறது. இதில் சிலருக்குத் தண்டனை கூட கிடைக்கிறது. ஆனால் மதுவிலக்கினால் எந்தத் தீமையும் குறையவில்லை. எந்தத் தீமையைப் போக்க மதுவிலக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதோ, அது முன்பைவிட இப்போது அதிகமாக உள்ளது. குடிப்பவர்கள் தங்களையும் கெடுத்து, தங்கள் குடும்பங்களையும் கெடுத்துக்கொள்கிறார்கள். மதுவிலக்கு பூரணமாக அமல்படுத்தப்பட பர்மிட்களையும், மதுக் கஷாயத்தையும் உடனடியாகத் தடுக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் மதுவிலக்கு அமலில் இருந்தாலும் அதைச் சுற்றியுள்ள மாநிலங்களில் மதுவிலக்கு தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாநிலங்கள் மதுவினால் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் வருமானம் பெற்று வருகின்றன. ஆனால் தமிழ்நாடு அந்த நஷ்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டே வருகிறது. ஆனால் யாருமே மது அருந்தாது இருக்கச் செய்ய முடியாத நிலையிலே உள்ளது. பணம் இழந்தாலும், லட்சியம் பூரணமாக

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

நிறைவேறியபாடில்லை. மேலே கூறப்பட்ட கருத்தும், கொள்கையும் என்னுடையது மட்டுமல்ல, தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் இது உடன்பாடு ஆனது. அவருக்கு மாறுபாடு இருக்குமானால், எனது அறிக்கைக்கு மாற்று அறிக்கை விடுத்து இருப்பார். ஆகவே கலைஞருடைய கொள்கையும் என்னுடைய கொள்கையும் ஒன்று தான். இதை எல்லோரும் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்—எல்லோரும் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்—மதுவிலக்குக் கொள்கையில் தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் உள்ள எந்தத் தனி மனிதனுக்கோ, எந்தக் கட்சிக்கோ உள்ள அக்கறையைவிட இந்தக் கொள்கை மக்களுக்குத் தேவையானது என்ற இலட்சியப் பிடிப்பை விட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரும், தமிழக முதல்வருமான கலைஞருக்கு அதிக அக்கறையும், அதிக பிடிப்பும் உண்டு என்பதை மற்றையோரைவிட அழுத்தமாக என்னால் துணிந்து கூற முடியும்” என்று எனது அருமை நண்பர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அன்றைக்கே சொன்னார்.

அதுமட்டுமல்ல, அவர் ஆனந்தவிகடன் பத்திரிகையில் “நான் ஏன் பிறந்தேன்” என்ற அந்த நீண்ட தொடர் கட்டுரையிலேகூட அப்போதே, புள்ளி விவரங்களை 1971-க்குப் பிறகு தான் மக்களே குடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஒரு தலைமுறைக்கே கள் என்றால் என்னவென்றே தெரியாது என்று எல்லாம் சொல்லப்பட்ட வாதங்கள் எல்லாம் பொடிப் பொடியாக நொறுங்க, திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆனந்தவிகடன் பத்திரிகையிலே எழுதிய கட்டுரையிலே வந்த புள்ளி விவரத்தைப் படிக்கின்றேன்.

“மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் கீழ் போலீசாரால் கண்டுபிடிக்கப் பட்டு, பதிவு செய்யப்பட்ட குற்றங்களுடைய எண்ணிக்கை மாத்திரம்—கண்டுபிடிக்கப்படாதவை வேறு—பதிவு செய்யப்படாத குற்றங்கள் வேறு—1961 ஆம் ஆண்டு 1,12,889 பேர். ஆக கருணாநிதி என்கின்ற கயவன் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வராததற்கு முன்பே 1969 ஆம் ஆண்டு 1,12,889 பேர் இந்த வழக்கிலே சிக்கியிருக்கிறார்கள். சிக்காதவர்கள் வேறு. 1962-ல் 1,29,977 பேர், 1963-ல் 1,23,006 பேர், 1964-ல் 1,37,716 பேர், 1965-ல் 1,65,052 பேர், 1966-ல் 1,89,548 பேர், 1967-ல் 1,90,713 பேர், 1968-ல் 2,53,607 பேர், 1969-ல் 3,06,555 பேர், 1970-ல் 3,72,472 பேர்”. இப்படி ஒரு கணக்கை அன்றைக்கே நண்பர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆனந்தவிகடன் பத்திரிகையிலே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

12-50 மணி

கள் எவ

எனவே, 1971-க்குப் பிறகு தான் ஒரு தலைமுறைக்கு கள் என்றால் இன்னதென்று தெரியும். அதற்கு முன்பெல்லாம், அவர்களுக்குத் தெரிந்ததெல்லாம், சோமா, சுரா என்ற பானங்களின் பெயர்கள்

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தான். கள்ளையும் சாராயத்தையும் தமிழ்நாட்டுக்கு அறிமுகப் படுத்திய கசடன், கயவன், கருணாநிதிதான் என்று சொன்ன வாதத்தை நொறுக்குகின்ற வகையில்தான் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அந்தப் புள்ளி விவரத்தை அன்றைக்கே ஆவந்தவிகடன் பத்திரிகையில் தந்திருக்கிறார்கள்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் தம்பி திரு. இராதா, அவர்கள் சொல்லக்கூடும். நீங்கள் திரு. எம்.ஜி.ஆரைப் பின்பற்றித்தான் எதையும் செய்கிறீர்கள் என்று, சில விஷயங்களில், சில உண்மைகள் திரு. இராதா அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். நானும் திரு. எம்.ஜி.ஆரும் சில நேரங்களில் அவர் என்னைப் பின்பற்றுவதும் நான் அவரைப் பின்பற்றுவதும் உண்டு—அது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்க நியாயம் இல்லை. அப்படிப் பின்பற்றியிருக்கிறோம் பல விவகாரங்களில், 1971—லேதான் சட்டம் வருகிறது. 1969—லேயே எம்.ஜி.ஆர். அதைப் பின்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார் என்றால் இது கலைஞருக்கு உடன்பாடான விஷயம்தான் என்று திரு. எம்.ஜி.ஆர். பேசியிருக்கிறார் என்றால், நாங்கள் அப்பொழுதே, முன்பே, பேசிவைத்துக் கொண்டுதான் திரு. எம்.ஜி.ஆர். வெளியிட்ட அறிக்கை அது என்பதை இன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் போன்றவர்கள் எல்லாம் அன்றைக்கு உணர்ந்திருக்க முடியாது. எனவே, இருக்கிற நிலைமையைக் கருதி, தோல்வியுற்ற ஒன்றை விடப் பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டு, இந்தச் சமுதாயத்தை மேலும் அழுக்குப் படிந்த சமுதாயமாக ஆக்க வேண்டுமா என்கின்ற அந்த முனைப்பான கேள்விக்கு இடையிலே எழுந்த பதிலாகத் தான் அந்த முடிவு ஏற்பட்டது.

இங்கே நம்முடைய திரு. உகம்சந்த் சொன்னார். இதற்கு ஒரு அவசரச் சட்டமா, சாதாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடாது என்று. அவர்களுடைய ஆட்சியிலே ஒன்றல்ல, 5 அவசரச் சட்டங்கள்—இந்த மது விலக்குக்காக 5 அவசரச் சட்டங்கள், 23—5—1981 அன்று ஓர் அவசரச் சட்டம்—தமிழ்நாடு மதுவிலக்கு இரண்டாவது திருத்த அவசரச் சட்டம், 1981 என்று அதற்குப் பெயர். அதை அடுத்து, 20—7—1981 அன்று மீண்டும் ஒரு அவசரச் சட்டம்.—தமிழ்நாடு மதுவிலக்கு மூன்றாவது திருத்த அவசரச் சட்டம் இந்த இரண்டு அவசரச் சட்டங்களையும் சேர்த்து ஒரே சட்டமாகக் கொண்டு வரப்பட்டது. பின்னர் 1—12—1982-ல் மீண்டும் ஒரு அவசரச் சட்டம். அது தமிழ்நாடு மது விலக்கு இரண்டாவது திருத்த அவசரச் சட்டம் 1982 என்பதாகும். அது மாநிலங்களிடையே மது வகைகள் கடத்தப் பட்டதைத் தடுக்கவும் அதன்மூலம் ஆக ஆயத் தீர்வை, மற்றும் விற்பனை வரி இழப்பைத் தடுத்து நிறுத்தவும், அதற்கென சோதனை சாவடி நிறுவுவதற்கும், நீதிமன்றங்கள் தடை ஆணை வழங்குவதற்கான அதிகாரத்தைத் தடுத்து நிறுத்த

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

வும் வழிவகை செய்தது. பிறகு 27—5—1983 அன்று ஓர் அவசரச் சட்டம். தமிழ்நாடு மதுவிலக்கு இரண்டாவது திருத்த அவசரச் சட்டம். பிறகு, 8—10—1985-ல் ஓர் அவசரச் சட்டம். இப்படி 5 அல்லது 6 அவசரச் சட்டங்கள் அன்றைக்குப் பிறப்பிக்கப்பட்டன.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவசரச் சட்டங்களினால் 1981ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டம் வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டு, இந்தப் பேரவையில் விவாதிக்கப்பட்ட பிறகு, நிர்வாகத்திற்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அவசரச் சட்டமே ஒழிய, பேரவையில் விவாதிப்பதற்கு முன்பு இந்த அவசரச் சட்டங்கள் வரவில்லை, (குறுக்கீடு) அதற்கு முன்னால் கொண்டு வர வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை இந்தப் பேரவை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், 1971ஆம் ஆண்டு புரட்சித் தலைவர் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்வதற்கு ஒப்புக் கொண்டார்கள் என்றால், அன்றையதினம் தமிழ்நாடு அரசினுடைய நிதிநிலை மிகவும் மோசமாக இருந்த காரணத்தால் அந்த நிதிநிலையைச் சரியான முறையில் சீராக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக அன்றைக்கு அவர் ஆதரித்தார். வேறு காரணம் இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பிறகு மீண்டும் அவர் ஏன் அதைக் கொண்டு வந்தார். அதற்கு விளக்கம் இல்லை.

பிறகு, 21—3—1981-ல் அ. தி. மு. க. அரசினுடைய நிதி நிலை அறிக்கை இந்த மாமன்றத்திலே நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களால் படிக்கப் பெற்றது. அதில் சொல்கிறார்கள், “மதுவிலக்குக் கொள்கையைச் செம்மையாகச் செயற்படுத்த வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் உறுதியாகவே இருந்து வந்ததையும், என்றாலும் சட்ட விரோதமாகக் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்படும், கள்ளத்தனமாகக் குடிக்கப்படும் வந்ததையும், அனுமதியின்றி கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதையும், குடிப்பதையும் கடுமையாகத் தண்டிக்கும் வகையில் சட்டம் இயற்றப்பட்டதையும் மன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். ஆனால், எதிர் பார்த்ததற்கு மாறாக, ஏழை எளிய குடும்பங்கள் பல இன்னல்களுக்கு உள்ளாவதைக் கண்டு, நடைமுறையில் சில மாற்றங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. அனுமதிச் சீட்டு பெற்று மது வகைகள் அருந்தும் முறையில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. இந்த அரசு மதுவிலக்குக் கொள்கையில் அழுத்தமான நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்துவதோடு, மதுவிலக்குச்

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சட்டத்தை ரத்து செய்வதாக இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் திருத்துவதன் மூலம், சமூக விரோதிகள் சிலரின் கைக்குச் செல்லுகின்ற பணத்தை அரசுக்குக் கிடைக்க வழிவகை செய்ய முடியும் என்று இந்த அரசு கருதுகிறது.

12-55 மணி

அதை ஒட்டித்தான் மதுவிலக்கைத் தளர்த்தி, சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது; விவாதங்கள் நடைபெற்றன. 30—3—1981-ல் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் அந்த விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும்போது கூறுகின்ற அருமையான வாசகம் “மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமல்படுத்துவதிலே தோல்வி ஏற்பட்டது என்பதுதான் எங்களுடைய எண்ணம். அந்த எண்ணம் ஈடேறவில்லை. யார், யாரோ முயன்றும் அந்த எண்ணம் ஈடேறவில்லை. புத்தர் முயன்று பார்த்தார். முடியவில்லை, மகாவீரர் முயன்று பார்த்தார் முடியவில்லை.” வள்ளுவர் முயன்று பார்த்தார், முடியவில்லை, நாயன்மார்கள் முயன்று பார்த்தார்கள், முடியவில்லை, ஆழ்வார்கள் முயன்று பார்த்தார்கள், முடியவில்லை, பட்டினத்தடிகள், இராமலிங்க அடிகள் எல்லாம் முயன்று பார்த்தார்கள். முடியவில்லை மகாத்மா காந்தியடிகள் முயன்று பார்த்தார்கள், முடியவில்லை. பெரும் தலைவர் காமராஜர் முயன்று பார்த்தார், முடியவில்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முயன்று பார்த்தார்கள், முடியவில்லை. வள்ளுவர் கூட முயன்று பார்த்தார்கள், முடியவில்லை (சிரிப்பு).

“களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க் குளித்தானைத் தீத்துரி இயற்று.

அதாவது, குடித்தவனைத் திருத்துவது என்பது எப்படி இருக்கும் என்றால், தண்ணீருக்குள் மறைந்து இருப்பவனை விளக்கு கொண்டு தேடுவது மாதிரி இருக்கும்” என்று சொல்கிறார். எனவே, இது முடியாத காரியம் என்று வள்ளுவரும் சொல்லி விட்டார் என்று நாவலர் அந்த நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும்போது குறிப்பிட்டார்.

சட்டமன்ற மேலவையில் இந்த மதுவிலக்கு (இரண்டாவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு ஆய்வின்போது திரு. எஸ். டி. சோம சுந்தரம், அண்ணா தி. மு. க. வின் துணைப் பொதுச் செயலாளர்களில் ஒருவராக இருக்கிற எஸ். டி. எஸ். அவர்கள் 31—8—1981-ல் பேசியது என்ன தெரியுமா?

“இன்றைக்கு மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்படும் நிலையில், அதனால் ஏற்படும் சங்கடங்களைப் போக்க திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதைக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

கொண்டுவர வேண்டிய அத்தியாவசிய நிலைக்கு ஏன் அரசு வந்தது என்பது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அரசு தன்னால் இயன்றதைச் செய்தது. சமுதாயத்தில் சிலர் மது அருந்த பழக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். அவர்களை எவ்வளவு கடுமையான தண்டனைக்கு உள்ளாக்கினாலும் அவர்களை அதிலிருந்து மீட்டுக்கொண்டுவர முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. மது கிடைக்காதவர்களுக்கும் கள்ளச் சாராயம், கள்ளக் கள் சமுதாய விரோதிகளிடமிருந்து கிடைத்தது. அவர்கள் அதை விற்றுப் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் சமுதாயத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டும் : மக்கள் உடல் நலத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டும். இந்த இக்கட்டான நிலையில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஒன்றைச் சொல்லலாம். வீட்டிலே நன்றாகக் காய்ச்சி வடிகட்டி, அதில், இருக்கின்ற கிருமிகளைக் கொன்று தண்ணீரைக் குடிப்பது நல்லது. குளத்தில் உள்ள தண்ணீர் அவ்வளவு நல்லதல்ல. இருந்தாலும் சிலர் அதைக் குடித்துவிடுகிறார்கள். சாக்கடைத் தண்ணீர் இன்னமும் மோசமானது. மது குடிக்காமல் இருப்பது வீட்டிலே இருக்கும் காய்ச்சிய தண்ணீரைக் குடிப்பதற்குச் சமம். குளத்துத் தண்ணீரைக் குடிப்பது அரசு கொடுக்கும் மதுவுக்குச் சமம். அதைக் கொடுக்காவிட்டால் சாக்கடைத் தண்ணீரைக் குடித்து விட்டு சாகிறார்கள். இது விருந்து காப்பாற்றத்தான் மக்களை நல்ல தண்ணீர் குடிக்க வைப்பதற்குத்தான் இந்த முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். சாக்கடைத் தண்ணீரைக் குடிக்காமல் இருப்பதற்குத் தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது ” என்று அன்றைய அமைச்சர் நண்பர் எஸ். டி. எஸ். பேசினார். இதைத் தொடர்ந்து தான் அண்ணா தி. மு. க. ஆட்சியில் திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் தலைமையில் மதுவிலக்கு சம்பந்தமான சட்டங்கள், திட்டங்கள் எல்லாம் மாற்றப்பட்டன.

இந்த அறிவிப்பினை ஒட்டி 1—5—1981-ல் சாராயம் மற்றும் கள்ளுக்கடைகள் மீண்டும் திறக்கப்பட்டன. 1981 வரையில் தமிழ்நாட்டில் இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் வெளி நாட்டு மது பானங்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிற்சாலைகள் இல்லை. 1981-க்குப் பிறகு இந்த மதுபானங்கள் தயாரிக்கிற உரிமையை நாளுக்கு தனி நபர்களுக்கும் கூட்டுறவுத் துறை நிறுவனத்திற்கும் அரசு அளித்தது. ஐ. எம். எஃப். எஸ்., கள், சாராயம் மதுபானங்கள் விற்பனை 1—5—1981 முதல் தொடங்கியது. ஆனால் குடிப்பவர் பெர்மிட் ஒன்று பெற வேண்டுமென்று விதிமுறைகளில் கூறப்பட்டது. இருந்தாலும்

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அந்த பெர்மிட் முறை நடைமுறையில் இதுவரை சரியாகச் செயல்படவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும், தமிழ்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் மிக நன்றாக அறிவார்கள்.

கள்ளுக் கடைகள் ஏலம் முறையிலே அனுமதிக்கப்பட்டன. சாராய உற்பத்தி 10 தனிப்பட்ட நபர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு சாராயத்தை விநியோகம் செய்கின்ற மெர்த்த வியாபாரம் 15 தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. தனி நபர்களால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, தனி நபர்கள் மொத்த வியாபாரிகளாக விநியோகம் செய்யும் திட்டத்தின்கீழ் ஆரம்பத்தில் சில்லறைக் கடைகள் மற்றும் டெண்டர் முறையில் விடப்பட்டன. இவ்வாறு 1983 ஜூலை 27-க்கு முன்பு சில்லறை வியாபாரம் ஏலம் மற்றும் டெண்டர் முறையிலே விடப்பட்டன. பிறகு 'டாஸ்மாக்' நிறுவனம் எடுத்துக் கொண்ட பின்பு, அந்த டெண்டர் முறை பின்பற்றப்படாமல், விண்ணப்பங்கள் பெற்று 'நாமினேஷன்' முறையில் தனிப்பட்டவர்களை ஏஜெண்டுகளாக நியமித்து விற்பனை செய்துவந்தது. இந்த முறை அரசியல் சட்டத்திற்கு, விதிமுறைகளுக்கு விரோதமானது என்றும் புறம்பானது என்றும் எதேச்சாதிகாரமாக விருப்பு வெறுப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்சிக்காரர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கும் விதத்திலும் தேர்வு முறை நடைபெற்றது என்றும் ஒரு சிலர் உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றனர். உச்ச நீதிமன்றம் இந்த வழக்கை விசாரிக்க 15—7—1986 என்று தேதி குறிப்பிட்டது. நாமினேஷன் முறையிலே கட்சிக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சிலர் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குச் சென்றார்கள். 15—7—1986-ல் இந்த வழக்கை விசாரிக்க உச்ச நீதிமன்றம் தேதி குறித்தது.....

13-00 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் ஒப்புதலோடு அவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்த வழக்கில் சட்டப்படி குற்றச்சாட்டுகள் வலுவானதாகவும், மறுக்க முடியாததாகவும் இருந்த காரணத்தை அரசு மனத்தில் கொண்டு, இந்த முறை நீடித்தால் உச்ச நீதிமன்றத்தின் விமர்சனத்திற்கு உள்ளாகவேண்டிவரும், அதனால் பல விளைவுகளுக்கும் ஆளாக நேரிடும் என்று எண்ணி, எந்தத் தேதியில் உச்ச நீதிமன்றம் இந்த வழக்கை விசாரிக்க தேதி குறித்ததோ அந்தத் தேதி முதல் சில்லறை வியாபாரத்தை நாமினேஷன் முறையிலிருந்து திரும்பப் பெற்று மறுபடியும் ஏலம் மற்றும் டெண்டர் முறையிலேயே கொண்டு வர முடிவு செய்து, அதற்கான அவசரச் சட்டத்தை அன்றைக்கிருந்த அரசு பிறப்பித்தது. இந்தமுறை 31-12-1986

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

வரை, அதாவது இறுதியாக கள் மற்றும் சாராயக் கடைகளை மூடுகிற வரையிலும் இருந்து வந்த முறையாகும். அப்போது 14—3—1983 அன்று சட்டப் பேரவை எதிர்க்கட்சியிலே இருந்த நான் சாராய உற்பத்தியையும் விநியோகத்தையும் அரசோ அல்லது கூட்டுறவுத் துறை நிறுவனமோ ஏன் மேற்கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்ட கேள்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டு அன்றைக்கு இருந்த அரசு ஒரு ஃபைலையே ஆரம்பித்தது, ஒரு கோப்பையே ஆரம்பித்தது. இப்போதுதான் தெரியும் எனக்கு, என்னுடைய பேச்சை வைத்து அரசு அப்போது ஒரு கோப்பையே ஆரம்பித்திருக்கிறது என்று. அதில் எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய வேண்டுகோளை தீவிரமாகப் பரிசீலித்து அரசு மொத்த வியாபாரத்தை மட்டும் டாஸ்மாக்கிடம் கொடுப்பதற்காக டாஸ்மாக் நிறுவனத்தை 27—7—1983 முதல் ஒரு அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் நிறுவியது. இருந்தாலும் சாராய உற்பத்தியையும் தனி நபரிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் அரசு பரிசீலித்து அது இயலாத காரியம் என்று கைவிட்டு விட்டது. எதை இயலாது என்று அந்த அரசு கைவிட்டதோ அதைத்தான் இந்த அரசு இயலும் என்று ஒரு செயல் திட்டமாக உருவாக்கி இன்றைக்குப் புதிய மது விலக்குக் கொள்கையின்படி மலிவு மது பானத்தை தயாரிக்கும் முழுப் பொறுப்பையும் அரசு நிறுவனமான டாஸ்கோ நிறுவனத்திடம் ஒப்படைத்து உள்ளது. அதே போல டாஸ்கோ நிறுவனம் தயாரிக்க இருக்கிற அந்த மலிவு விலை மது பானங்களை விற்கின்ற மொத்த விற்பனை உரிமையை தனி நபர்களுக்குக் கொடுக்காமல் டாஸ்மாக் நிறுவனத்திடம் ஒப்படைத்து உள்ளது.

சில்லறை விற்பனை முறையிலே பல்வேறு கொள்கைகளை பல்வேறு காலக் கட்டங்களில் நிலைமைக்கு ஏற்ப கடைப் பிடித்து வந்த அ. தி. மு. க. அரசின் கொள்கைக்கு மாறாக, சில்லறைக் கடைகளை ஏலம் மற்றும் டென்டர் முறையிலே இந்த அரசு நடத்த முடிவு செய்து அறிவித்துள்ளது. ஏலம் மற்றும் டென்டர் என்று சொன்னவுடன் அதை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் சில பேர்கள் ஏலம் என்பது ஒரு முறை போலவும், டென்டர் என்பது வேறு முறை போலவும் கருதிக் கொண்டு அந்த டென்டரைக் கட்சிக்காரர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காகத் தான் அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அல்ல.

ஒரு அப்-செட் பிரைஸ் கடைகளுக்கு நாம் முடிவு செய்கிறோம். 50 ஆயிரம் என்று அப்-செட் பிரைசை முடிவு செய்து கொண்டு டென்டர் விடுகிறோம். 8 பேர் 9 பேர் டென்டர் கேட்கிறார்கள். சில்டு டென்டர். அதிலே நாம் 50 ஆயிரம் என்று வைத்திருக்கிறோம், ஒருவர் 60 ஆயிரம் கேட்கிறார், ஒருவர் 70 ஆயிரம் கேட்கிறார், ஒருவர் 90 ஆயிரம்

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கேட்கிறார் என்றால், 90 ஆயிரம்தான் டென்டரில் அதிகப்படியானது என்றால் அந்த டென்டரை வைத்துக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்படும். அப்செட் பிரைஸ் 90 ஆயிரத்திலிருந்து ஆரம்பிப்போம் என்ற நிலையில் பிறகு ஏலம் கேட்கலாம். ஆக டென்டர் கேட்பவர்களுக்கே கொடுத்து விடவில்லை. யாருமே ஏலம் கேட்காவிட்டால்தான் 90 ஆயிரம் டென்டர் கேட்டவருக்குக் கொடுக்கப்படும். 90 ஆயிரம் டென்டர் கொடுத்த பிறகு, ஏற்கெனவே 50 ஆயிரம் டென்டர் கொடுத்தவர்கூட 95 ஆயிரத்திற்கு என்று லட்சத்திற்கு என்று ஏலம் கேட்கலாம். எனவே டென்டர் என்பது அப்செட் பிரைஸை நிர்ணயிப்பதற்காக இருக்கிற முறையே தவிர வேறு அல்ல என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளக்கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்பற்றிப் பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம், அதிலும் குறிப்பாக நம்முடைய வேதாரண்யம் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ராஜேந்திரன் அவர்கள் இந்தக் கருத்துக்களுக்காக 3 நாட்கள் இந்த அவையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் பேசிய நாள் ஒன்று, தம்பி திரு. புகழேந்தி அவர்களுக்குப் பதில் சொன்ன நாள் ஒன்று, தன்னிலை விளக்கம் என்ற பெயரால் இந்த நாள் ஒன்று. ஆக 3 நாட்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தன்னுடைய கருத்துக்களையெல்லாம் அவர் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அன்றைக்குச் சொன்னார், காந்தியடிகளோ அல்லது அண்ணாவோ அல்லது காமராசரோ அவர்கள் எல்லாம் இந்தச் செய்தியைக் கேள்விப் பட்டால், அவர்களுடைய கல்லறைகளே குலுங்கும் என்று சொன்னார்.

எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே நல்ல வார்த்தைகளாகப் போட்டு பேசக் கூடிய நபர்களில் அவரும் ஒருவராக இருக்கிறார் என்பதில் எனக்கு மகிழ்ச்சிதான். ஏனென்றால் இந்த மாமன்றத்திலே இருந்து இன்னும் 4, 5 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நாமெல்லாம் கலைந்து சென்று மீண்டும் இந்த அவைக்கு வருகின்ற நேரத்தில் இதைவிடத் திறமையான பேச்சாளர்களாக இருந்திட வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை. ஒருவேளை திரு. ஆல்போன்ஸ் கூறுவதைப் போல நீங்களே நல்ல ஆட்சியை அமைத்தாலும் அமைக்கலாம். ஏனென்றால் ராமனுக்கு 14 ஆண்டு வனவாசம், 12 ஆண்டு தருமனுக்கு வனவாசம். எங்களுக்கு 5 நாள் வனவாசம் அதனால் ஆட்சியை அமைப்போம் என்று சொன்னார்.

13-05 மணி

அது எல்லாம் ஆண்டுக் கணக்கிலே வாசம். இது நாள் கணக்கிலே வாசம். அமைக்க முடியுமா என்பது கேள்விக் குறி. இருந்தாலும், அமைப்பது பற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. உங்களைப் போல நல்ல இளைஞர்கள், எதிர்காலத்திலே இந்த நாட்டினுடைய நிலையை உயர்த்துவதற்கு, இந்த

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

மக்களை முன்னேற்றுவதற்குப் பயன்படுவார்களேயானால், நான் ஒரு மூத்தவன்; வயதானவன் என்கின்ற முறையில்— என்னுடைய வீட்டாரெல்லாம் வந்திருக்கிறார்கள், இருந்தாலும் (சிரிப்பு) சொல்கிறேன், வயதானவன் என்கிற முறையில் உங்களை எல்லாம் வாழ்த்துவதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. சா. பிட்டர் ஆல்போன்ஸ் : வயதானவர் என்று சொன்னாலும், எங்கள் முதல்வர் அவர்கள் கவர்ச்சிகரமாக இருக்கிறார் என்று சொல்லுவதில் எங்களுக்கு மகிழ்ச்சி (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். என் வீட்டினரை நினைத்து (சிரிப்பு).

அவர் சொன்னார். நான் திரும்பவும் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அண்மையில் எப்ரல் திங்கள், 1989-ல் Probe India என்ற பத்திரிகையில், 'மிஸ்ரா' என்ற துணை ஆசிரியர் எழுதுகிறார். அவர் எழுதிய கட்டுரை முழுவதையும் படிக்க நேரம் இல்லை. அதிலே ஒரு பகுதியை மாத்திரம் படித்துக் காட்டுகிறேன். எவ்வளவு உருக்கமான கட்டுரையாக இருக்கிறது அது என்பது உங்களுக்கு அப்போது தெரியும். ஆங்கில வாசகத்தைக் கூட நான் படிக்க விரும்பவில்லை. தமிழ் வாசகத்தை மாத்திரம் படிக்கிறேன், தமிழ் ஆக்கத்தை மாத்திரம். அவர் சொல்கிறார்:

“போர்பந்தரில் மகாத்மா காந்தியின் சொந்த ஊரில், ஒரு கள்ளச் சாராய வியாபாரி, தரைக்கு அடியில் பெட்ரோலைச் சேமிப்பதைப் போல, பெரிய குளம் கட்டி 50 ஆயிரம் லிட்டர் சாராயத்தைத் தேக்கி வைத்திருக்கிறான். பெட்ரோல் பங்க் போலவே, அவரது கடையில் ஒரு கை பம்பு இருக்கிறது. கை பம்பை அடித்தால், பாதாளத்திலிருந்து பாய்ந்து வருகிறது சாராயம். என்கோ, தொலை தூரத்தில், டெல்ஹி ராஜ்காட்டில், மகாத்மா காந்தி தனது சமாதியில் ஆழ்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். தனது பிறந்த வீட்டிற்குப் பக்கத்திலே, நான்கு ரூபாய் தந்தால், எள்ளச் சாராயம் ஒரு முழு கிளாஸ் அளவுக்குக் கிடைக்கிறது என்பதை காந்தி அறிய நேர்ந்தால், சமாதியின் அடியிலேயே நெளிவார்.”

இது மிஸ்ரா, Probe India—விலே எழுதிய கட்டுரையாகும். அதற்காகத்தான் அதை நான் இங்கே படித்துக் காட்டினேன்.

இன்னொன்று; இது நாடாளுமன்றத்திலே நடைபெற்றது. சூழ்நிலை மணிபென்ட் அண்மையிலே இறந்துவிட்டதாய், அவர்கள் பிரதமர் இந்திரா காந்தியைப் பார்த்து ஒரு கேள்வியைக்

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கேட்கிறார்கள். இந்த மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக. அதைக் குறித்து, அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள், 1976 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத்திலே பதில் சொல்லும்போது, குறிப்பிடுகிறார்கள் :

“....Kumari Maniban also spoke of people's drinking. Now you know that we are trying to launch movement against alcoholic drinks. But what about the paragon of virtue in this respect in the State of Gujarat? During the Assembly Elections, I had heard of liquor being distributed by a tanker. The other day, we all read of deaths in Surat due to imbibing of illicit liquor.”

“குமாரி மணிபென் பொதுமக்கள் குடிப்பதைப் பற்றி பேசினார். உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். நாங்கள் குடிப் பழக்கத்திற்கு எதிராக ஒரு இயக்கத்தை ஏற்படுத்த முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், மதுவிலக்குக் கொள்கை யிலே, மாதிரி மாநிலம் எனப் பேசப்படும் குஜராத்தில் என்ன நிலைமை? சட்டமன்றத் தேர்தல்களின் பொழுது, டேங்கரில் கொண்டு வந்து சாராய விநியோகம் செய்யப்படுவதாக அந்த நேரத்திலே கேள்விப்பட்டேன். குரத்தில், சமீபத்தில் கள்ளச்சாராயம் அருந்தி, பலபேர் மரணம் அடைந்ததை செய்தித்தாள்களிலே படித்தேன்” என்று அவர் சொன்னார். இது ‘குமாரி மணிபென்; இங்கே ‘குமரி அனந்தன்’ (சிரிப்பு) அவர் 28-3-1981-ல் இந்த மாமன்றத்திலே ஒன்றைப் பேசினார். மதுவிலக்கைப் பொறுத்த வரையில் நான் உங்களுக்கு சொல்லிக் கொள்வேன்... (குறுக்கீடு) ஒரு எழுத்துக்கூட மாற்ற மாட்டேன். மது விலக்கைப் பொறுத்தவரையில் நான் உங்களுக்கு சொல்லிக் கொள்வேன். தீண்டாமை எப்படி ஒரு மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பொருளாக இருந்துகொண்டிருக்கிறதோ, அதைப் போல், இருக்கவேண்டும். இந்தியாவிலே, ஒரு பகுதியிலே ஒருவன் தீண்டத் தகாதவன்: இன்னொரு பகுதியிலே தீண்டத் தக்கவன் என்ற நிலையே இல்லை. அவன், அவை வீசுகின்ற கன்னியாகுமரியிலிருந்து, மலை முகடாக இருந்து கொண்டிருக்கிற இமயத்தின் உச்சி வரை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற எவனாக இருந்தாலும் சரி, தீண்டாமையைப் பின்பற்றக்கூடாது என்பதற்காக—அது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பொருளாக எப்படி இருக்கிறதோ, அதைப்போல, கள்ளைக் குடிக்காதே என்று சொல்லுகிற அந்தக் காரியமும், மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பொருளாக இருந்து, தீண்டாமையைப் போலவே, கடுமையாக மத்திய அரசாங்கம் இதையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இந்தப் பகுதியிலே இருக்கிறவன் குடிக்கலாம்; அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிறவன் குடிக்கக் கூடாது என்று சொல்கிற நியாயமற்ற ஒரு நிலை இருக்கிறது பார்வுங்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

13-10 மணி

அதை மத்தியிலே உள்ள மத்திய அரசாங்கம் முறியடிக்க வேண்டும். தீண்டாமையைத் தனது பொருளாக எடுத்துக் கொண்டதைப் போல, கள் குடிப்பது என்பதையும் மதுக் கடைகளைத் திறப்பது என்பதையும் கூடாது என்று சொல்கின்ற முயற்சியை மத்திய அரசாங்கம் தனது பொருளாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்ற கருத்தை அன்றைக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்.

இதே கருத்தைத்தான், லோக் சபாவில் 30-7-1980 இல் ரத்தன் சிங் என்பவர் அன்னை இந்திராகாந்தியைப் பார்த்துக் கேட்கிறார் ஒரு கேள்வி.

ரத்தன் சிங், சபாநாயகரைப் பார்த்து ‘சார்’ என்று விளித்து விட்டு,

“This is a very important question. The Prohibition policy of this Government has not been spelt out—whether this Government is for Prohibition or against Prohibition. So far, there is confusion as far as that aspect is concerned. I would like to ask the Prime Minister whether she is aware of the fact that, in one advertisement, a liquor vendor from Ulhasnagar in Bombay had, in the centre of an advertisement, put a photograph of the Hon. Prime Minister, Indira Gandhi, giving the impression that the Prime Minister is exhorting all the people of India to consume more liquor. I want to know whether the Government would take prompt action against such people and whether the Government would spell out its policy regarding Prohibition.”

“சார், இது மிக முக்கியமான கேள்வி, இந்த அரசு மதுவிலக்கை ஆதரிக்கிறதா அல்லது எதிர்க்கிறதா என்பது தெளிவாக்கப்படவில்லை. மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் இதுவரை குழப்பமான ஒரு நிலையே நீடித்திருக்கிறது. பம்பாய் உல்லாஸ் நகரைச் சேர்ந்த ஒரு சாராய வியாபாரி வெளியிட்டுள்ள விளம்பரத்தின் மத்தியில் பிரதம அமைச்சர் இந்திரா காந்தியின் படம் இடம் பெற்றுள்ளதே, இது மக்களை மேலும், மேலும் குடிக்க அழைப்பதைப்போன்ற ஒரு எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகிறதே, அந்த விளம்பரத்தைப் பற்றி அறிவாரா, அந்த மாதிரி விளம்பரம் செய்பவர்கள் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதையும் அரசு தனது மதுவிலக்குக் கொள்கையை தெளிவாக்குமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.”

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதற்கு அன்னை இந்திரா காந்தி சொல்கின்ற பதில் :

“Sir, I have not seen this advertisement. I can say that it is very wrong to use either my photograph or the photograph of any public person, especially one who does not drink. Our Party's policy is that people should not drink. But the question is whether the Prohibition policy as followed has led to that result or not. This is our concern. That is why, in the earlier period, we had thought that we should lay stress on temperance rather than Prohibition as such. Somehow, we have to work out a policy. So far, I am sorry to say, the Prohibition policy has not worked in any place, not even in Gujarat where so much effort was made to this end.”

இந்த ஆங்கிலத்திற்குத் தமிழ் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். இந்தப் பாலிகி வெற்றி பெறவில்லை என்பதை அம்மையாரே ஒத்துக்கொண்டு, ‘இந்தக் கொள்கையிலே உடன்பாடு உண்டு. ஆனால் இந்தக் கொள்கையைச் சட்டமாக்குவதில் வெற்றி பெறமுடியவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு இந்திரா காந்தி அவர்களே சொல்கிறார்கள்.

ரத்தன் சிங் கேட்கிறார் :

“I am thankful to the Prime Minister. But, I want to say that the gentleman who had put the advertisement happens to be the President of the local Congress (I).”

“இந்த விளம்பரத்தை வைத்தவன் வேறு யாருமல்ல, அம்மையார் அவர்களே, பம்பாயிலே உள்ள லோக்கல் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்தான் அந்த விளம்பரத்தை வைத்தார்.”

இந்திரா காந்தி பதில் :

“I do not know about it. We will look into it.”

என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள்.

13-15 மணி

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இன்று படித்துக் காட்டியது எனக்கு மிகுந்த தெம்பை அளிக்கிறது. ஏனென்றால், மத்திய அரசாங்கம்கூட அந்த நிலையிலே உறுதியாக இருக்க வேண்டும். அது அகில இந்தியாவிற்கும் வரவேண்டும் என

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மார்ச் 28]

பதையும், அதே நேரத்திலே அவர்களிடம் வேண்டுகோள் விட்டுச் சொல்கின்ற அந்தக் காரியத்தை விடாப்பிடியாக இங்கே வலியுறுத்துவதற்கு நான் பிறந்த பூமியிலே நான் இருக்கிறேன் என்பதையும், தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். என்னுடைய கொள்கையிலே மாறுபாடு இல்லை என்பதை மிகத் தெளிவாக அது காட்டுகிறது.

இன்னும் ஒன்று. இப்போது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், நாமும் சேர்ந்து இருக்கின்ற இந்த அவையிலிருந்தே “மத்திய அரசாங்கமே, நீ முழு மதுவிலக்கைக் கொண்டு வா” என்று சொல்கின்ற தீர்மானத்தைக் கூட நாம் நிறைவேற்றலாம். இரண்டாவது செய்தி (குறுக்கீடு) மன்னிக்கவேண்டும். ஒன்றே ஒன்று. பம்பாயிலே ஒருவர் லோக்கல் காங்கிரஸ்காரர் என்று சொன்னால், அவர் தவறு செய்திருந்தால் அது தவறேதான். மனிதனுடைய உடலிலே விரல் ஒன்று அழகிப் போய்விட்டது என்றால் அதனை வெட்டி எறிவதிலே தவறில்லை. உடலைக் காப்பதற்காக, அப்படிப்பட்ட காங்கிரஸ்காரர்களை வெட்டி எறிந்து விட்டு, நாங்கள் இந்தக் காங்கிரஸை காப்பாற்றுவதற்கு என்றும் தயாராக இருப்போம் என்பதையும் உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் அவர்கள் தும்பை விட்டுவிட்டு வாலைப் பிடிக்க முனைகிறார். நம்முடைய ஆட்சி, காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தபோதே செய்திருக்கலாம், அகில இந்தியாவிற்கு. அதை விட்டு விட்டு, இப்போது உங்களுக்கு உங்கள் ஆட்சி இல்லை. இப்போது போய் திரு. வி.பி. சிங் ஆட்சியைப் பார்த்து, மது விலக்கைக் கொண்டு வா என்று சொல்வது, தும்பை விட்டு விட்டு வீலைப் பிடிக்கின்ற காரியம். இருந்தாலும் முயற்சிப் போம். நீங்களும், நானும் சேர்ந்து முயற்சிப்போம். இந்திய அளவிலே அது வருமேயானால், எல்லோருக்குமே மகிழ்ச்சி தான். இந்தியா முழுமையும்—அவர் அடிக்கடி சொல்கின்ற, குமரி முதல் இமயம் வரை இந்தக் கொள்கை அமலாக்கப்படுமானால், நமக்கு மகிழ்ச்சிதான். நம்முடைய இலக்கியத்திலே கூட மது போற்றப்பட்டு இருக்கிறது. (சிரிப்பு).

நம்முடைய அம்மையார் பொன்னம்மாள் அவர்கள் அன்றைக்கு கண்ணீர் மல்க மிக உருக்கமாகப் பேசினார்கள். இடையிலே பேராசிரியர் குறுக்கிட்டு ஏதோ ஒரு செய்தியை சொல்லாமல் இருந்திருந்தால் அவர்கள் முழுவதுமாக அன்றைக்கு அழுது இருப்பார்கள். எனக்குத் தெரியும். நம்முடைய இலக்கியத்திலே கூட மது இருக்கிறது. இலக்கியம் நிறைவு படித்து இருப்பார். இலக்கியச் செல்வர், எத்தனையோ இடங்களிலே மது வருகிறது.

1990 மார்ச் 28]

திரு. குமரி அனந்தன் : சில இடங்களிலே கடும் பேரல் என்ன என்று எல்லாம் வருகிறது. சங்கத் தமிழ் எழுதியிருக்கும் தெரியாதது அல்ல. ஆனால் அது வருகிறது என்பதற்காகவே ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்பது அல்ல சமுதாயத்திலே. மது என்பது தேன் என்ற வகையிலும் வந்து இருக்கிறது. அதனாலே மது உண்ட என்று சொல்லுகிறபோது வண்டைச் சொல்லுவதும் உண்டு. அதனாலே அது கள் என்றோ அல்லது வேறு ஒன்று என்றோ சொல்வதற்கு இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒரு இலக்கியச் சண்டை. சிறிய சண்டை இப்போது. "சிறிய கள் பெறினே" எமக்கிய மன்னே, பெரிய கள் பெறினே யாம் பாடத்தான். மகிழ்ந்து உண்ணும் மன்னே—அதாவது கள் என்றே வருகிறது. புற நானூறு 235-வது பாடலில். ஒளவையாரே பாடியது. (கிரிப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாடியவர் ஒரு அம்மையார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதுதான் ஒளவையார் என்று சொன்னேன். ஒளவையாரும் ஒரு அம்மையார்தானே (கிரிப்பு).

திரு. குமரி அனந்தன் : ஒளவையார் கள் குடித்தார் என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்வதற்கு இல்லை, அந்தக் கிழவி குடித்தாள் என்பதை இந்தக் குமரி ஒத்துக் கொள்ளவில்லை (கிரிப்பு).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் 3-4 ஒளவையார்களைச் சொல்கிறார்கள். சில புலவர்கள் 18 ஒளவையார்களைச் சொல்கிறார்கள். அதே போல் அதியமானோடு இருந்த ஒளவையார் பாடிய பாட்டு அது. அதாவது கொஞ்சமாகக் கள் இருந்தால் எங்களுக்குக் கொடுப்பான், அதியமான். நிறைய இருந்தால் நாங்களும் அதுலும் சேர்த்து சாப்பிடுவோம் என்று ஒளவையார் பாடினார். அதற்காகச் சொன்னேன்.

ஏன் நம்முடைய இதிகாசங்களில் எல்லாம் இல்லையா என்ன? எவ்வளவோ இருக்கிறது. அன்றைக்குக் கூட அம்மையார் சொன்னார், இந்தக் கள் குடித்தால், சாராயம் குடித்தால், மலிவு விஸையில் கருணாநிதி மதுவை விற்க ஆரம்பித்தால் என்ன என்ன ஆகும் தெரியுமா? வீட்டிலே மனைவிக்கும் மகளுக்கும் வித்தியாசம் தெரியுமல்ல மகளைக் கற்பழிப்பான். பிச்சுது வீட்டுப் பெண்ணைப் போய்க் கற்பழிப்பான் என்று சொன்னார். இது எல்லாம் மது இருந்தாலேயே புராணக் காலத்தில் நடந்து இருக்கிறது. நடக்காமல் இருக்கிறதா?

1990 மார்ச் 28]

திரு. ரா. சொக்கர் : தலைவர் அவர்களே, புராணக் காலத்தில் எத்தனையோ நல்ல விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டு இருக்கலாம். அல்லது தீமைகள் பயக்கக்கூடிய விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டு இருக்கலாம். முதலமைச்சர் சொன்னார் என்றால் அதை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய மன நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே நல்ல விஷயங்களைச் சொல்லி, மது அருந்துவதால் உள்ள தீமைகளைச் சொல்லி, நிதிப் பற்றாக்குறைக்காக இதை அறிமுகப்படுத்தி இருக்கிறோம் என்ற அளவில் மட்டும் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் இந்த வாதத்தில் மாறுபடுகிறேன். நிதிப் பற்றாக்குறைக்காக அல்ல. சமூகநீதி நிலை பெற வேண்டும் என்பதற்காக, நிதிப் பற்றாக்குறைக்காக அல்ல. நிதிப் பற்றாக்குறை என்றால் கஜானா காலியாக இருந்தபோது ஆட்சிக்கு வந்தோம். அப்போதே இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கலாம். நிதிப் பற்றாக்குறைக்காக நிச்சயமாக அல்லவே அல்ல. நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமைகளைக் கருத்திலே கொண்டுதான். நான் புராணங்களைச் சொன்னதற்காக வருத்தப்படக்கூடாது. நான் சொல்ல வந்தது எதற்காக என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மது அருந்துவதால்தான் ஒருவன் கெடுகிறான் என்பது அல்ல. அவனவன் மனோநிலையில் அவன் கடவுளாக இருந்தால் கூடக் கெடுகிறான்.

பிரம்மா, திலோத்தமையை உற்பத்தி செய்கிறான். அந்த அவருடைய மகளை, அழகான பெண்ணாக உற்பத்தி செய்தும் அந்தப் பெண் மீது அவருக்கு மையல் ஏற்பட்டது. துரத்திக் கொண்டே ஓடினார். பெண்ணைக் கற்பழிக்க முயற்சிக்கிறார். புராணம். அவர் என்ன மலிவு விலை மதுவா அருந்தி இருந்தார்? இல்லை. (சிரிப்பு) இந்திரன் ஒரு முனிவருடைய மனைவி அகலிகையைக் கற்பழித்தார்; மது அருந்தி விட்டா சென்றார்? இல்லை. சந்திரன் குரு பத்தினியை, தாரையைக் கற்பழித்து அவளோடு கூடிக் கிடந்தான். அவன் மலிவு விலை மதுவா அருந்தி இருந்தான்? இல்லை. இது எல்லாம் ஒரு மன நிலையே தவிர, மது அருந்தியதால்தான் இது எல்லாம் என்று குற்றம் சொல்லக் கூடாது. இவற்றைச் சொல்லுகிற காரணத்தால், புராணங்களை மேற்கோள் காட்டுவதால், சங்க இலக்கியங்களை மேற்கோள் காட்டுவதால் நான் மது அருந்த வேண்டும் என்று வாதிகிறவன் அல்ல. எப்படி இங்கே தம்பி திரு. இராதா, எதிர்க்கட்சித் தலைவர், அதனுடைய தீமைகளை எடுத்துச் சொல்லி தன்னுடைய குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட அந்தக் கொடுமையைச் சொன்னார். அதைப் போல மதுவினால் வருகின்ற தீமைகளை நாம் நாட்டுக்கு எடுத்துச் சொல்லோம்; சமுதாயத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லோம்.

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சிகெரெட் பிடிக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறோம். அதே நேரத்தில் சிகெரெட் விற்பனையைத் தடுப்பது இல்லை. உலகம் முழுவதும் சிகெரெட்டினால் வரும் தீமைகள் அந்த சிகெரெட்டில் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனாலும் சிகெரெட் இன்றைக்குப் புழக்கத்தில் தான் இருக்கிறது. நம்மால் நிறுத்த முடியவில்லை; நம்மால் சட்டம் போட்டு தடுக்க முடியவில்லை. நான் படித்துக் காட்டினேனே இவை எல்லாம் வெறும் புள்ளி விவரங்களா? 3 லட்சம் பேர், 4 லட்சம் பேர் ஆண்டு தோறும் இப்படிப்பட்ட சங்கடங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். நான் வெடிகத்தை விட்டுச் சொல்கிறேன், அதிகார வர்க்கமே கூட அதற்கு உடந்தையாக இருக்கிறது. எதற்காக உண்மைகளை மறைக்க வேண்டும்? நம்முடைய மனசாட்சிக்கு விரோதமாக எதற்காகப் பேச வேண்டும்? நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன், நான் தோல்வியை ஒத்துக் கொள்கிறேன். 12 கோடி ரூபாய் அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது கள்ளச் சாராய வியாபாரிகளிடமிருந்து என்று நம்முடைய போலீஸ் அதிகாரி திரு. தேவாரம் சொல்கிறார் என்றால் அதில் எனக்கு மகிழ்ச்சி இல்லை. அபராதமாக 12 கோடி ரூபாய் கட்டக்கூடிய அளவிற்கு இன்றைக்கு நிலைமை என்றால் எவ்வளவு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்பட்டு இருக்கும் என்றுதான் வருத்தப்படுகிறேனே அல்லாமல் வேறு அல்ல. எனவே இந்தச் சமுதாயம் சீர்பட வேண்டும். இன்றுள்ள இந்தச் சூழ்நிலையில் எல்லோரும் குடிக்கப் போவதில்லை. என்னதான் மது விலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டாலும்கூட, அந்தக் காலத்திலிருந்து இந்தக் காலம் வரையில் 8 சதவீதத்திற்கு மேல் இந்த மக்கள் தொகையிலே குடிக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கை யாரும் சொல்ல வில்லை. இதுவரையிலே அதே கணக்குதான்.

13-20 மணி.

முன்பு, திரு. காமராஜர் ஆட்சியானாலும் சரி; பெரியவர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய ஆட்சியானாலும் சரி; அதற்குப் பிறகு இவற்றை ஒத்தி வைத்த திமுக ஆட்சியானாலும் சரி; மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அதை மீண்டும் கொண்டு வந்த அந்தக் காலமானாலும் சரி; பிறகு அருமை நண்பர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சி புரிந்து, அவர் கொஞ்ச காலம் மதுவிலக்கை தீவிரமாகக் கடைபிடித்தாரே அந்தக் காலமானாலும் சரி; அதற்குப் பிறகு அவர் ஒத்தி வைத்தாரே, ரத்து செய்தாரே அந்தக் காலமானாலும் சரி; இந்தத் தீமையை நாங்கள் உணராதவர்கள் அல்ல. இந்தத் தீமையைப் பற்றி அது அகற்றப்படவேண்டுமென்பது பற்றி நாங்கள் உங்களோடு முழு மனதோடு ஒத்துப் போகின்றோம். அதிலே இருவேரு கருத்துக்கு இடமே இல்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மார்ச் 28]

தம்பி திரு. ராஜேந்திரன் அன்றைக்கு 'யதார்த்தம்' என்ற ஒரு அருமையான வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார். யதார்த்த நிலையை நாம் இன்றைக்குப் பார்க்க வேண்டும். வீம்புக்கு இன்றைய தினம் நாம் இந்தக் காரியத்தைச் செய்தே தீருவோம் என்று சொல்லுவதால் பொருளாதாரம் மாத்திரமல்ல. சமுதாயத்தினுடைய ஒழுக்கமே கூட இன்றைக்குக் கெட்டுப் போகின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டத்தான் இதைச் சொன்னேன். முதலிலே, 1971 லே இது கோண்டுவரப்பட்ட போது கூட இதற்காக ஒரு பிரச்சாரக் குழு கட்டி சார்பிலே அமைக்கப்பட்டு, திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அதற்குத் தலைவராக இருந்து, திரு. மதுரை முத்து போன்றவர்கள் அதிலே குழு உறுப்பினர்களாக அமைந்து, அந்தக் குழு கொஞ்ச நாள் பணியாற்றியது. அதற்குப் பிறகு திரு. எம்.ஜி.ஆர். உடைய ஆட்சிக்காலத்திலே மீண்டும் மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப் பட்ட நேரத்தில் அவர்கள் ஒரு பிரச்சார இயக்கமே நடத்த வேண்டுமென்று, 1 கோடி ரூபாய் கூட அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட பணம், 5, 6 ஆண்டுக் காலமாக செலவழிக்கப்படவேயில்லை என்று நம்முடைய திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் தலைவராக இருக்கின்ற பொது கணக்குக் குழு அறிக்கையிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1 கோடி ரூபாய், 1981-82 லே ஒதுக்கப்பட்ட அந்தத் தொகை செலவழிக்கப்படவேயில்லை.

1981-82 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் பாரா 79-ல் குடிப்பதால் விளையும் தீமைகளைப் பற்றிய பிரச்சாரத்தை அரசு தீவிரமாக மேற்கொள்ள, திரைப்படங்கள், நாடகங்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள், பாடல்கள் போன்றவற்றின் மூலம், மது விலக்கு பற்றி பிரச்சாரம் செய்வதற்காக முதல் தவணையாக ரூபாய் 1 கோடி ஒதுக்கப்படும் என்று அறிவித்து இருக்கின்றார்கள். ஆனால் அந்தப் பணம் செலவழிக்கப்படவேயில்லை. திரும்ப அரசாங்கக் கருவூலத்திற்கு சென்று விட்டது என்பதை மிகுந்த வேதனையோடு திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் பொது கணக்குக் குழு அறிக்கையிலே, இறுதியாகத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அவர், காட்டிக் கொடுப்பதாக எண்ணிக் கொள்ளக் கூடாது. அவர் தெரிவித்து இருப்பதைத்தான் நான் இப்போது சொல்கின்றேன். குமரி அனந்தனைப் போன்றவர்கள் செயலாளராக இருந்து மதுவிலக்கு பிரச்சாரக் குழுவை நடத்தட்டும், ஒரு கோடி அல்ல, 5 கோடி ரூபாய் மதுவிலக்கு பிரச்சாரத்திற்காகச் செலவழிக்க இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஒதுக்கப்படும். செலவழிக்கப்படும். திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் கணக்கை ஒழுங்காகப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். செலவழித்து இருக்கிறோமா இல்லையா என்ற கணக்கை ஒழுங்காகப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மலிவு விலையிலே மது கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த ஆட்சி ஒழிய வேண்டும்; இந்த ஆட்சியை அகற்றுவதற்கு கொடி பிடிக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்.

ஒரு கட்சி பாண்டிச்சேரியிலே தேர்தலிலே நின்றது. நின்றது என்று நான் சொல்லித்தான் உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். அந்தக் கட்சியினுடைய—பாட்டாளி மக்கள் கட்சி—தேர்தல் அறிக்கையில் என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா? எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்தது அந்தத் தேர்தல் அறிக்கை. “கள், சாராயக் கடைகளை அரசே ஏற்று நடத்தும்” தேர்தல் அறிக்கையில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மதுகூறைந்த விலையில் கள், சாராயம் விற்கப்படும் என்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே போராட்டம் என்றால், தி.மு.க. மீது உள்ள ஒரு அலர்ஜி; ஒரு வெறுப்பு; ஒரு எரிச்சல்; ஒரு கோபம் என்பதைத் தவிர இதற்கு வேறு என்ன காரணம் இருக்க முடியும் என்பதைத் தயவுசெய்து நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மதுப் பழக்கத்தை நிறுத்துவது என்பதும், இதை அகற்றுவது என்பதும் ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினை என்பதை மனதிலே கொள்ள வேண்டும். எனவே பிரச்சார இயக்கங்கள் இதற்கு முடுக்கிவிடப்பட வேண்டும். அதற்கு அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு ‘லோக குரு’ சங்கராச்சாரியார் கூட மலிவு விலை மதுவை எதிர்த்துப் பேசியிருக்கிறார். அவர் தன்னை தமிழக அளவிற்குச் சருக்கிக் கொண்டு பேசுகிறார் என்றால் தமிழ் நாட்டின் மீது மட்டும் அவருக்கு அவ்வளவு கவலை. உலகத்திற்குக் குருவாக இருக்கிற அவர், இருந்தாலும் உலகத்தைப் பற்றிக்கூட கவலைப்படாமல் தமிழ் நாட்டைப் பற்றி மாத்திரம் கவலைப்படுகிறார் என்றால் அவரைப் போன்றவர்கள் எல்லாம் இந்தப் பிரச்சாரத்திற்கு ஆணி வேராக இருக்க வேண்டும். சேவா சங்கங்கள், மாதர் சங்கங்கள் இவர்களெல்லாம் கூட அரசோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும். என்ன செலவானாலும் எந்த வகையிலேயானாலும் இந்த மது தீதானது என்பதை மக்களிடத்திலே பிரச்சாரம் செய்ய இந்த அரசு எவ்வளவும் செலவழிக்கத் தயாராக இருக்கிறது.

அதே நேரத்திலே உங்களுக்கு உறுதியளிக்கிறேன், மதுக் கடைகள், கோயில், கல்வி நிலையங்கள், தொழிற்சாலைகள் இங்கெல்லாம் நிச்சயமாக அமைக்கப்படமாட்டாது என்ற உறுதியைத் தருகின்றேன். கடைகளில் குடிப்பதை நிச்சயமாக அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று உறுதியளிக்கிறேன். பொதுத் துறையில் தமிழ்நாடு ஸ்பிரிட் நிறுவனம் உற்பத்தி செய்யும். பொதுத் துறையில் டாஸ்மாக் நிறுவனம் மொத்த விநியோகம் செய்யும்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மார்ச் 28]

சில்லறை விற்பனைக் கடைகளில், நான் முதலிலேயே கூறியுள்ளபடி ஏலம் மற்றும் டெண்டர் முறைகளில் அனுமதிக்கப்படுவதால், லஞ்சத்திற்கோ, ஊழலுக்கோ இடம் இல்லாமல் நடக்கும் என்ற உறுதியை சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

13-25 மணி

சில அறிவிப்புகளை, இந்த மாமன்றத்தில், உங்களுடைய ஒப்புதலுக்காக, என்னுடைய பேச்சின் இறுதியாகத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மதுவிலக்குப் பிரச்சினையில் வாதாடுகின்ற வகையில் பல்வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. ஆனால் நான் ஒன்றைப் பணிவோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன். கோவை பொதுக் குழுவில், மதுவிலக்கைத் தளர்த்த வேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்திலும், அதற்குப் பின்னால் திண்டுக்கல் தேர்தலில் தோல்வியடைந்த நேரத்திலும், கோவைத் தேர்தலில் தோல்வி ஏற்பட்ட நேரத்திலும், உங்கள் ஆட்சியின் கடைசிக் காலத்தில் பூரண மதுவிலக்கைக் கொண்டு வருவோம் என்று அறிவித்து, அன்றைக்கு முழு மதுவிலக்கை நீங்கள் கொண்டு வந்தீர்கள். அதற்குப் பின்னால் நீங்கள் மீண்டும் ஆட்சியில், மதுவிலக்கு வருகிறது என்று சொன்ன நேரத்தில், வாதாடிய நேரத்தில், ஆதரித்துப் பேசிய பேச்சுக்கள் எல்லாம் இந்த மன்றத்தின் குறிப்பீடுகளில் இருக்கின்றன. இதை ஒரு வாதப் பிரச்சினையாகக் கருதாமல் ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினையாகக் கருதி, மீண்டும் இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். தேர்தலை மட்டுமே கருதக் கூடாது. தேர்தலில் தோற்றால் ஒத்தி வைப்பது, மீண்டும் வந்தால் அறிவிப்பது, மறுபடியும் தேர்தல் வந்தால் மாற்றுவது என்ற நிலை வேண்டாம் என்று தயவுசெய்து நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமுதாய நிலையில் நீங்கள் இதை அணுக வேண்டும். இதற்கு ஆதாரம் இருப்பதாகக் கூறி மதுவைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. இதற்கான வருவாயை எத்தனையோ வழிகளில் தேடிக் கொள்ளலாம். நீங்கள் தயவு செய்து மது விலக்குக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் இதற்கு இறுதியாகப் பதில் சொல்கிறேன். இப்போது சில அறிவிப்புகளைப் பற்றிச் சொல்வதாகச் சொன்னேன். புதிய வரிகள் பற்றி, நம் முடைய இலக்கியச் செல்வர்திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் விரிவாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அது குறித்து சில சலுகைகளை நான் இங்கே அளிக்க விரும்புகிறேன்.

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தமிழ்நாட்டில் விற்பனை வரி அமைப்பில் 193 பொருட்கள் மாத்திரம் ஒரு முனை வரிவிதிப்பின் கீழும், மீதமுள்ள எல்லாப் பொருட்களும் பலமுனை வரிவிதிப்பின் கீழும் இருந்ததை, வணிகர்களின் நலன் கருதி, இனி எல்லாப் பொருள்களும் ஒரு முனை வரிவிதிப்பின் கீழ் வரும் என்றும், பலமுனை வரிக்கு உட்பட்ட பொருள்கள் அனைத்தும் இதுவரை 10 சதவீதமும் அதற்கு மேலும் என்ற அளவிற்கு வரி செலுத்துவதற்கு மாறாக, இனி 8 சதவீதம் வரி மட்டுமே செலுத்தினால் போதும் என்ற வரி அமைப்பு மாற்றியமைக்கப்பட்டது. அந்த அடிப்படையில், ஓட்டல்கள் மற்றும் உணவகங்கள் வழங்கப்படும் உணவுப் பண்டங்களின்மீது விதிக்கப்படும் வரி விதிப்பு முறை பல ஆண்டுகளாக சிக்கலான சூழலில் இருந்து வந்தது. அதைத்தான் காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை ஒழுங்கு படுத்தும் வகையில், கடந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 10 லட்சத்திற்கும் அதற்கு மேலும் வியாபாரம் செய்கிற ஓட்டல்களின் உணவுப் பண்டங்கள் மற்றும் பானங்கள் மீது 5 சதவீதம் வரி விதிக்க அறிவிக்கப்பட்டது. பிறகு, நடுத்தர ஓட்டல்களுக்குச் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையும் ஏற்கப்பட்டு, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் 15 லட்சம் வரை வியாபாரம் செய்யக் கூடிய ஓட்டல்களுக்கு, கூட்டு வரி முறை (Compounding tax) ஏற்படுத்தப்பட்டது.

அவர்கள் பேசும் போது கர்நாடக மாநிலத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். கர்நாடகத்தில் 1 லட்சம் ரூபாய் turnover இருந்தாலே கூட அங்கே வரி இருக்கிறது. ஆனால் நாம் 10 லட்சம் ரூபாய் முதல் 15 லட்சம் ரூபாய் வரையிலும், Compounding tax turnover-க்கு என்று வைத்திருக்கிறோம். ரூ. 15 லட்சத்திற்கு மேல் வியாபாரம் செய்யப்படுகிற ஓட்டல்கள் மற்றும் உணவகங்களில், விற்பனை செய்யப்படும் உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் பானங்கள் மீது 5 சதவீதம் பல முனை வரி இருக்கும் என்று முன்பு தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்த வரிவிதிப்பை எதிர்த்து ஓட்டல் உரிமையாளர்கள் சிலர் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கைத் தொடர்ந்தார்கள். பிப்ரவரி மாதத்தில் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் குழு இந்த வரி விதிப்பு முறையை யாகச் செல்லும் என்று தீர்ப்பு அளித்தனர். இதை எதிர்த்து, அவர்கள் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு மேல் முறையீடு செய்தார்கள். உச்ச நீதிமன்றம் இதற்குத் தடையாணை எதுவும் வழங்கவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் வரிவிலக்கை எப்படியும் பெற வேண்டுமென்று முயற்சியில் சில தவறான போக்கில் ஓட்டல் உரிமையாளர்கள் இறங்கியுள்ளதாக எனக்குத் தகவல்கள் வந்துள்ளன. ஏற்கனவே சிறு தொழில் அதிபர்கள் கூட்டத்தில் நான் திருச்சியில் பேசும்போது, செயற்கை வைர வியாபாரிகளுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த வரியை நீக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையைப்பற்றி அரசு பரிவுடன் ஆய்ந்து கொண்டிருந்தபோது, அந்த செயற்கை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மார்ச் 28]

வைர வியாபாரிகள் தவறான செயல்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தது குறித்தும், அதன் காரணத்தால் செயற்கை வைரத் திற்குத் தொடர்ந்து வரி விதிப்பு நீடிக்க இருக்கிறது என்றும் தொழித்திருந்தேன்.

13-30 மணி

இந்தச் செய்தியை ஏடுகளிலே கண்ட ஹோட்டல் உரிமையாளர்கள் அவசரம், அவசரமாக வந்து என்னைச் சந்தித்தார்கள். நான் அவர்களிடம் இதுபோன்ற வசூல் காரியங்களிலே ஈடுபடக்கூடாது என்றும், எனவே இதுவரையில் வசூலித்த தொகையை உடனடியாக அவரவர்களிடம் திரும்பத் தந்துவிட வேண்டும் என்றும், அது இயலாத காரியம் என்றால் அந்தத் தொகையை முதலமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியில் அரசுக்கே சேர்த்துவிட வேண்டும் என்றும் தெரிவித்தேன். அவர்களிடத்திலே இருந்து இன்னும் பதில் வரவில்லை. வரி பற்றிய கோரிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் பலமுனை வரியிலிருந்து ஒருமுனை வரியாக அனைத்துப் பொருட்களையும் கொண்டு வரும் கட்டத்தில், ஹோட்டல் மற்றும் உணவு விடுதிகளில் விற்கப்படும் பண்டங்கள் மற்றும் பானங்கள் மீது விற்கப்படும் 5 சதவீத பலமுனை வரி தற்போது இந்த மதிப்பீட்டால் 8 சதவீத ஒரு முனை வரியாக மாறி இருக்கிறது.

நிதிநிலை அறிக்கையிலே பலமுனை வரியிலே இருந்த அனைத்துப் பொருட்களையும் ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு முனை வரியாக கொண்டுவரும்போது ஒருசில பொருட்களுக்கு 8 சதவீதத்திற்கும் குறைந்த விகிதத்தில் வரி விதிக்கப்பட்டிருந்தது. உதாரணமாக அலுமினியப் பாத்திரத்திற்கு 4 சதவீதம்; பித்தளை, செம்பு பாத்திரத்திற்கு 5 சதவீதம்; தங்கம், வெள்ளி ஆகியவற்றால் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களுக்கு 4 சதவீதம், காலணி மற்றும் டிரேட் மார்க் சட்டத்தில் பதிவு பெறாதவற்றிற்கு 5 சதவீதம்; ஏலக்காய்க்கு 3 சதவீதம்; ரொட்டி, பிஸ்கட் போன்ற டிரேட் மார்க் சட்டத்தில் பதிவு பெறாத பொருட்களுக்கு 5 சதவீதம். இன்றைக்கு இதே அடிப்படையில் உணவுப் பண்டங்கள் மற்றும் பானங்கள் மீதான விலையை குறைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு 8 சதவீத ஒருமுனை வரியை 5 சதவீதமாகக் குறைக்க இந்த அரசு தீர்மானித்து இருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) 1-4-1990 முதல் இது நடைமுறைக்கு வரும்.

அடுத்து பழைய பாக்கி பற்றி திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான் ஏற்றுக் கொண்டு 1989-90 ஆம் ஆண்டுப் பாக்கியை 1990-91-ல், மாதத் தவணையில் அவர்கள் கட்டலாம் என்கிற சலுகையை அவர்களுக்கு நான் வழங்குகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொன்னபோது வைரத் தொழிற்சாலையிலே அவர்கள் சொன்ன அறிவிப்புக்குப்

1990 மார்ச் 28]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

பின்னாலே கூட இவர்கள் பல்வேறு முயற்சிகளிலே ஈடுபட்டார்கள் என்பதாலும், அவர்கள் அதைக் கொண்டு வந்து கட்டிவிட வேண்டுமென்று சொன்னதையும் நான் மிகுந்த அளவில் வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால் நியாயத்தின் அடிப்படையிலே காரியங்கள் செய்யப்பட வேண்டுமே தவிர வேறு வகையிலே செய்வதை யாரும் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதைப் பொறுத்த வரையில் முதல்வர் அவர்களோடு என்னுடைய உணர்வையும் நான் பொருத்திக் கொள்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில்—மன்னிக்க வேண்டும்—என்னுடைய சகோதரர்கள். —நான் ஒரு தனி அமைப்பு வைத்திருந்த நேரத்திலே உண்பகத்தினுடைய வரியை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்தினோம். அந்த வகையிலே பார்க்கிற போதுதான் இது என்னுடைய மனதை மிகவும் தொட்டது. உண்பகத்திற்கு வரி கூடாது, உண்பக உணவுக்கு வரி கூடாது என்று போராட்டமே நடத்திய காரணத்தால் அதில் ஆழ்ந்து நின்று கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்னும் ஒரு வேண்டுகோளை நான் சொல்கிறேன். அவர்களுடைய பரிசீலனைக்காக. இப்போது நீங்கள் வரி வசூலிப்பதாக இருந்தால் உண்ணுகிறவர்களுக்கும் தொல்லை இல்லாமல், அதனை விநியோகம் செய்கிறவர்களுக்கும் தொல்லை இல்லாமல் இந்த வருமானத்தை நீங்கள் பெற வேண்டும் என்று சொன்னால் மாண்புமிகு திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் அவர்கள் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினராக இருந்த போது ஒரு கருத்தினை வைத்திருந்தார், அதாவது ஏ.பி.சி.டி. என்று நான்கு வகையாகப் பிரித்துக் கொண்டு வருடத்திற்கு ஒரு தடவை உரிமம் பெறுகிற நேரத்தில் 25,000 ரூபாய் 30,000 ரூபாய் என்று அவர்களிடம் இருந்து வசூலித்துக் கொண்டால் அதிகாரிகளின் தொல்லையும் இராது; சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் இடர்ப்பாடு ஏற்படாது. நீங்கள் பண்டங்களின் விலையைக் கூட்டக் கூடாது என்று கூடச் சொல்லுங்கள். மீண்டும் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று நான் சொல்வதற்குக் காரணம் அன்றைக்கு இருந்தே இந்த உணவுப் பண்டங்கள் பற்றிய ஒரு எண்ணத்தோடு இருக்கிறேன் என்பதற்காகத்தான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய மாண்புமிகு திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் அன்றைக்கும் உங்களைப் போல் ஹோட்டல் அதிபர்களின் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டுதான் பேசியிருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூறுவது போல் மொத்தமாக 25,000 ரூபாய், 30,000 ரூபாய் கொடுத்து விட்டால் ஹோட்டல் வியாபாரிகளுக்கு என்ன ஆதாயம் அதிலே என்றால்—இன்கம் டாக்ஸ்காரர்களை—அவர்கள் இந்த விற்பனை வரியைச் செலுத்துவதன் மூலமாக எவ்வளவு இவர்களுடைய (Turnover) என்பது வருமான வரித் துறையிலே இருப்பவர்களுக்குத் தெரிந்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மார்ச் 28]

விடுகிறது. அதாவது இந்த வரிவிதிப்பு இருந்தால், தாங்கள் சொல்வது போல், 25,000, 30,000 ரூபாய் என்று ஏ.பி.சி.டி. என்ற அடிப்படையிலே ஹோட்டல்காரர்களைப் பிரித்துக் கொண்டு கொடுத்து விட்டால் வருமான வரிக்குக் கணக்குப் போய்ச் சேராது. “வருமான வரி” கணக்கு மத்தியத்திற்குச் சென்றால்தான் அதிலேயிருந்து வருகிற வருமானப் பங்கு நமக்குக் கிடைக்கும். அதை நாம் இழந்து விடக் கூடாது. எனவே இதைத் தீர யோசிப்போம் பிறகு.

அடுத்து ‘ரெடிமேட் கார்மெண்ட்ஸ்’ நீங்கலாக அதாவது தைக்கப்பட்ட துணிகள் நீங்கலாக அதாவது ‘ஸ்டீட்டிங் ஐட்டம்ஸ்’ நீங்கலாக மற்றவற்றைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கெனவே 4 சதவீதம் பலமுனை வரி விதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு முனை வரியாக மாற்றும்போது அது 8 சதவீதமாக அதிகரித்து விட்டது. தற்போது 3 சதவீதம் என்று ஒருமுனை வரியாக அது குறைக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படக் கூடிய பாலித்தீன் சர்க்குருக்கு 2 சதவீத பலமுனை வரி விதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு முனை வரியாக மாற்றும்போது 8 சதவீதம் என்று விதிக்கப்பட்டதை தற்போது மீண்டும் அது 2 சதவீதம் ஆகக் குறைக்கப்பட்டு ஒரு முனை வரி விதிக்கப்படும்.

13.35 மணி

தர்மபுரி மற்றும் சேலம் மாவட்டத்தில் இயங்கும் ஜவ்வரிசி கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களுக்கு வரிச் சலுகை ஏற்கெனவே 5 சதவிகிதம் பலமுனை வரிக்குப் பதிலாக 4 பர்செண்ட் பலமுனை வரிச் சலுகையாக வழங்கப்பட்டிருந்தது. தற்போது மாற்றியமைக்கப்பட்ட ஒரு முனை வரி முறைப்படி 8 சதவிகிதத்திற்குப் பதிலாக இனி 4 சதவிகிதம் ஒரு முனை வரி விதிக்கப்படும். இதில் கூட்டுறவுச் சங்கம் சாராத இதர வணிகர்களுக்கு 5 பர்செண்ட் ஒரு முனை வரி விதிப்பாக மாற்றியமைக்கப்படும்.

எலெக்ட்ரானிக்ஸ் இதிலே கூட சில குறைபாடுகள் எங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டன. கர்நாடகத்திலே டி.வி.க்கு 3 பர்செண்ட். மற்ற எலக்ட்ரானிக் பொருட்களுக்கு 6 பர்செண்ட். ஆந்திராவிலே 2 பர்செண்ட். கேரளாவிலே 4 பர்செண்ட். குஜராத்திலே 8 பர்செண்ட். இப்போது நாம் 4 பர்செண்ட் என்று ஆக்கினோம். அதையும் குறைக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் இன்றைக்கு வாதிடுகிறார்கள். எனவே ஒரு சமரசமாக இனிமேல் அது 3 பர்செண்ட் என்கின்ற அளவுக்குக் குறைக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1990 மார்ச் 28] (டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

சுட்டுறுதித் திட்டத்தைப் பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பேசினார்கள். இரண்டு மூன்று முறை திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்களும் இந்த மாமன்றத்திலே அதைப் பற்றி கருத்து கூறியிருக்கிறார். 10 ரூபாய் வீவசாயத் தொழிலாளர் கூட்டத்திலே பெற்று அந்தப் பணம் திராப்டி செலுத்தப்படவில்லை என்று சொன்னார். இதைப் பற்றி கொஞ்சம் விவரமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் குறு விவசாயிகளுக்கென ஒரு சுட்டுறுதி மற்றும் ஒவ்வூதியத் திட்டம் 1984ல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அரசு ஆணை எண் 1503, தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்புத் துறை, தேதி 5-8-1989ல் இது நிறுத்தப்பட்டது. ஆனால் இத்திட்டம் நிறுத்தப்படுவதற்கு முன்பே, அதாவது அரசாணை எண் 1255, தொழிலாளர் மற்றும் வேலை வாய்ப்புத் துறை, தேதி 27-6-1989ல் நிறுத்தப்பட்ட கணக்குகள் எப்படி முடிவு படுத்துவது என்று தெளிவான விவரங்கள் உள்ள ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. தொடக்கத்தில் இத்திட்டத்தில் அதிக நபர்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டது முன்பிருந்த ஆட்சியில். ஒரு குறியீட்டின் அடிப்படையில் பல கணக்குகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இப்படிச் செய்ததில் மொத்தம் 16.6 இலட்சம் நபர்கள் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டார்கள். ஆனால் 31-12-1988 ல், உள்ள கணக்குப்படி அந்த 16.6 இலட்சம் என்பது வெறும் 4.5 இலட்சம் நபர்கள் மாத்திரம் என்ற அளவுக்குக் குறுகிவிட்டது. எனவேதான் 16.6 இலட்சம் என்ற எண்ணை விட மிகக் குறைவான நபர்கள் இத் திட்டத்தில் தொடர்ந்து பங்கேற்பார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தோம்.

10 ரூபாய் கட்டினால் அவர் இறந்து போனால், 5 ஆயிரம் ரூபாய் தரப்படும் என்பதற்குப் பதிலாக, இந்த 10 ரூபாய் கூட கட்டாமல், இந்த அரசு ஒரு புதிய திட்டத்தை அறிவித்து சகல விதமான தொழிலாளர்களுக்கும் என்ற அளவில், அன்றைக்குக் கூட நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வேறு சில தொழிலாளர்களைப் பற்றிகூட அன்றைக்கு இணைத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும், இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் ஒவ்வொரு மாதம் அவர்கள் 10 ரூபாய் தர வேண்டும். அதை சுட்டுறுதியாக அவர்களுக்கு ரூபாய் 5 ஆயிரம் அல்லது 4 ஆயிரம் என்று வழங்கப்படும் என்ற நிலையை மாற்றி, விபத்திலே அவர்கள் மாண்டு விடுவார்களேயானால் அவர்களுக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும், குடும்பத் தலைவரை இழந்து வாடும் வறிய குடும்பங்களுக்கு 2 ஆயிரம் ரூபாயும் தரப்படும் என்று இந்த அரசு அறிவித்திருக்கிறது. பழைய பாக்கித் தொகை 11 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் திருப்பித் தரப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கான ஆணை பிறப்பிக்கப்படவிருக்கிறது என்பதையும் வெகு விரைவிலே அந்த 11 கோடி ரூபாய் அந்தப் பணம் கொடுத்தவர்களுக்கெல்லாம் திருப்பித் தரப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

[1990 மார்ச் 28]

கேறன். குடும்பத் தலைவர் இறந்தால் 2,000 ரூபாய் நிதி வழங்குகின்ற புதிய திட்டத்தின்படி, நடப்பாண்டில் 10,517 குடும்பங்கள் பயன் பெற்றுள்ளன. எனவே இந்தத் திட்டத்தில் 2,000 ரூபாய் என்ற நிதி இந்த ஆண்டிலிருந்து 3,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்படுகிறது என்பதையும், இதற்குக் கூடுதல் செலவு 1½ கோடி ரூபாய் ஆகும் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகரத்தினுடைய ஆட்டோ பிரச்சினை பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலேயே அதைப் பற்றிக் கலந்தாலோசித்து ஒரு அறிக்கையை இங்கே தர விரும்புகிறேன்.

30-6-1989 வரை சென்னையில் 5,846 ஆட்டோ பெர்மிட்டுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. கோவையில் 4,304 ஆட்டோ பெர்மிட்டுகளும், செங்கை-அண்ணா மாவட்டத்தில் 31-12-1989 வரை, 3,560 ஆட்டோ பெர்மிட்டுகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சென்னையைத் தவிர மற்ற இடங்களில் ஆட்டோ பெர்மிட்டுகள் கொடுப்பதற்குத் தடைகள் இப்போது எதுவும் இல்லை.

13-40 மணி

சென்னையிலே புதிய ஆட்டோ பெர்மிட் வழங்கப்படாத காரணத்தால், செங்கற்பட்டு, சைதாப்பேட்டை, திருவள்ளூர் போன்ற புறநகர்ப் பகுதிகளில், ஆட்டோ பெர்மிட் பெற்றவர்கள் அந்த ஆட்டோக்களை சென்னைக்கு ஓட்டி வருகிறார்கள். மேலும் சென்னை நகரத்தில் பெர்மிட் இல்லாத ஆட்டோக்கள் புழக்கத்தில் இருப்பதாகவும், ஒரே பெர்மிட்டில் இரண்டு, மூன்று ஆட்டோக்கள் ஓடிக் கொண்டிருப்பதாகவும், அதற்கு ஒரு சில அரசு அதிகாரிகளும், காவல் துறை அதிகாரிகளும் உடந்தையாக இருப்பதாகவும், இவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பவர்களுக்குச் சாதகமாக பெர்மிட் முறை அமல் படுத்தப்பட்டுள்ளதாகவும், இதனால் ஓட்டுபவர்களை விட இந்த ஆட்டோ பெர்மிட்டுகளை முடக்கி வைத்திருப்பவர்கள் அதிக லாபம் அடைகிறார்கள் என்றும், அந்த பெர்மிட்டுகளுக்குத் தடை இருந்த போதினும் 1986 ஆக்டோபர் வரை அவ்வப்போது தடைகளைத் தளர்த்தி புதிய பெர்மிட்களை அரசு கொடுத்து வந்தது என்றும், இதனால், முறைப்படி ஒரு கொள்கையை அரசு கடைப் பிடிக்காத காரணத்தால், ஆட்டோக்களை போக்குவரத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகின்ற பொதுமக்கள் பல்வேறு இடையூறுகளுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்றும், மீட்டர்களைப் போடாமல் ஓட்டுபவர்கள் பணம் அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள் என்றும் இதனால் சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு பல பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன என்றும் பல்வேறு புகார்கள் கூறப்படுகின்றன.

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நாங்கள் இந்தப் புகார்களை ஆராய்ந்து வருகிறோம். மலிவான ஒரு போக்குவரத்து ஆட்டோ என்பதை மனதில் கொண்டு இதை ஒரு கருவியாக்கி சிலர் லேவாதேவி நடத்துவதற்கு இந்த அரசு எந்தக் காலக் கட்டத்திலும் உடன்படாது. இது இந்த அரசின் நிலையான கருத்து. இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் இப்போது இருக்கிற முறைகளை மாற்றி சில திருத்தங்களைச் செய்ய அரசு முன் வந்துள்ளது.

1. 1-10-1986 முதல் 31-12-1989 வரை தற்போதுள்ள திட்டப்படி வழங்கப்பட வேண்டிய பெர்மிட்கள் 1,732. அதற்காக விண்ணப்பித்து இருப்போர் 3,850 பேர். அவர்களில் 1,319 பேர்களை போக்குவரத்து ஆணையர், மத்திய அரசும் மாநில அரசும் அறிவித்த விதிமுறைகளின் படி ஏற்கெனவே பல்வேறு கட்டங்களில் தகுதியின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுத்து சிபாரிசு செய்துள்ளார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாக பெர்மிட்கள் வழங்கப்பட ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுவிட்டன என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

2. 1-4-1990 முதல் சென்னை நகரில் ஆட்டோ பெர்மிட் வழங்குவதற்கு இருந்த தடை நீக்கப்படுகிறது. தகுதியுள்ள அனைவரும் இந்த பெர்மிட்டைப் பெற விண்ணப்பம் செய்து பெற்றுக் கொள்ளலாம். இப்போதுள்ள சிறப்புத் திட்டமும் தொடர்ந்து அமுல்படுத்தப்படும்.

3. பெர்மிட் பெற்று, ஆட்டோ வாங்க பண உதவி பெற விரும்புவோர் இந்த அரசு சென்ற ஆண்டு அறிவித்த கடன் மற்றும் மானியம் வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்திடம் விண்ணப்பித்து பெற்றுக் கொள்ள வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

4. பெர்மிட் முறைக்கு இருந்த தடை நீக்கப்பட்டுள்ளதால் ஏற்கெனவே பெர்மிட்களை வைத்து சட்டத்திற்குப் புறம்பாக உபயோகப்படுத்துவோர் மீதும், பொதுமக்களுடைய நலன்களுக்கு ஊறு விளைவிப்போர் மீதும் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். சமூகத்தின் நலன்களுக்கு ஊறு விளைவிக்கும் முறையில் இந்த பெர்மிட்டை வைத்திருப்பவர்கள் மீதும் அரசு இனி கடும் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

அடுத்து, அகவிலைப்படி பற்றிய அறிவிப்பு. அரசு அலுவலர் அகவிலைப்படி உயர்வு. மத்திய அரசுக்கு இணையாக ஊதிய விகிதங்கள் மற்றும் அகவிலைப்படி வழங்கும் முறையினை முழுமையாக இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டு கடந்த ஆண்டு ஜூன் திங்களில் அதற்கான ஆணையினைப் பிறப்பித்தது. மத்திய அரசு அலுவலர்களுக்கான அகவிலைப்படி ஆணைகள் சென்ற ஆண்டு

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி) [1990 மார்ச் 28]

செப்டம்பர் மாதம் தரப்பட்ட உடன் இந்த அரசு ஆணை எண். 1069, நாள் 27-9-1989ல் மத்திய அரசு அளித்த அகவிலைப் படி விகிதத்திலே மாநில அரசின் அனைத்து அலுவலர்களுக்கும் அகவிலைப் படியை உயர்த்தி வழங்கியது. இந்த ஆண்டு மீண்டும் மத்திய அரசு 20-3-1990 அன்று அகவிலைப் படி விகிதத்திலே சில மாற்றங்களைச் செய்து ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இதன்படி 1-1-1990 ஆம் தேதியிலிருந்து மத்திய அரசு புதிய அகவிலைப் படி விகிதங்களை மாற்றியமைத்துள்ளது. இதை அப்படியே பின்பற்றி மாநில அரசின் அனைத்து அலுவலர், ஆசிரியர் மற்றும் பல்கலைக் கழக மானியம் பெற்று வருகின்ற கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர் போன்ற அனைவருக்கும் அகவிலைப் படி 1-1-1990ல் இருந்து உயர்த்தி வழங்கப்படும். இந்த புதிய அகவிலைப் படி விகிதத்தால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏற்படும் கூடுதல் செலவினம் ரூபாய் 60 கோடியாகும்.

அரசு அலுவலர்க்குத் தேர்வு நிலை மற்றும் சிறப்பு நிலை பற்றி ஒரு விளக்கம். நிதிநிலை அறிக்கையில் அரசு அலுவலர்களுக்கு, குறிப்பாக முதநிலையிலே உள்ளவர்களுக்கு நலம் அளிக்கும் வகையில் தேர்வு நிலை மற்றும் சிறப்பு நிலை பதவித் தகுதி ஏற்படுத்தப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இதற்கு ஆண்டொன்றுக்கு கூடுதல் செலவு ரூ. 10 கோடி ஆகும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. ரூபாய் 2,500ஐ விடக் குறைவான தொடக்கச் சம்பளம் பெறும் சம்பள விகிதங்களிலுள்ள அனைத்து வகை அலுவலர்களுக்கும் இது பொருந்தும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. தேர்வுநிலை மற்றும் சிறப்பு நிலை என்ற முறை முன்பு, அதாவது 1970ல் இந்த அரசால் கொண்டு வரப்பட்டது.

13-45 மணி

அப்போதிருந்த சூழ்நிலை, மாநில அரசின் ஊதிய விகிதங்களுக்கும், மத்திய அரசின் ஊதிய விகிதங்களுக்கும் பெரும் வித்தியாசம் இருந்தது. எனவே, மாநில அரசு அலுவலர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு தேர்வு நிலை முதன் முதலாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு படிப்படியாகத் தேர்வு நிலை பல பதவிகளுக்கு உருவாக்கப்பட்டது. சிறப்பு நிலை என்பது ஒரு சில பதவிகளுக்கு மாத்திரம் பிறகு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாகும். தேர்வு நிலை ஏற்படுத்தியதன் அடிப்படை நோக்கம் மத்திய மாநில அரசுகளின் விகிதங்களில் உள்ள வேறுபாடுகளை ஈடுகட்டும் ஓர் இடைக்கால முயற்சி என்பதை இங்கே புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

தற்போது மத்திய அரசுக்கு இணையாக ஊதிய விகிதங்களை இந்த அரசு வழங்கியுள்ளது. மத்திய அரசுக்கு இணையாக ஊதிய விகிதங்களை ஏற்படுத்திய பிறகு, மத்திய அரசு பின்பற்றக்கூடிய முறைகளைத்தான் மாநில அரசும் பின்பற்றியுமாம். மத்திய அரசு தேர்வு நிலை மற்றும் சிறப்பு நிலை

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

களை உருவாக்கவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் அரசு ஊழியர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களுடைய கோரிக்கையை அனுதாபத்தோடு பரிசீலித்து தேர்வு நிலை மற்றும் சிறப்பு நிலை ஏற்படுத்தப்படுமென்று இந்த அரசு அறிவித்துள்ளது. எனினும் தேர்வு நிலை பதவி உயர்வு அளவுக்கு இருக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை அரசு அலுவலர்களுடைய அமைப்புக்களால் வலியுறுத்தப்பட்டது. அண்டை மாநிலங்களான ஆந்திரா, கர்நாடகா, கேரளா ஆகியவற்றின் நிலையைக் கவனித்தால், கர்நாடகா மற்றும் ஆந்திர மாநிலங்களில் தேர்வு நிலை மாத்திரம்தான் இருக்கிறது. இந்தத் தேர்வு நிலை சாதாரண நிலையைவிட ஒரு அடுக்கு அதிகமாக One Scale above இருக்கிறது. ஆந்திர, கர்நாடக மாநிலங்களில் சிறப்பு நிலை ஏற்படவில்லை. கேரள மாநிலத்தில் தேர்வு நிலை, மற்றும் சிறப்பு நிலை இருக்கிறது. கேரள மாநிலத்திலேயும் தேர்வு நிலை ஒரு அடுக்கு அதிகம். சிறப்பு நிலை அதற்குமேல் ஒரு அடுக்கு நிலை. இதையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது தேர்வு நிலை, பதவி உயர்வு அளவுக்கு இருக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்றாக இல்லை. பதவி உயர்வு அளவுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் 3 அடுக்குக்கு மேல் வழங்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. எனினும், முன்பு இருந்த நிலையைக் கருதி, தற்போதுள்ள புதிய சூழ்நிலையில், தேர்வு நிலை மற்றும் சிறப்பு நிலைத் திட்டத்தை எவ்வாறு செயற்படுத்துவது என்று அரசு ஊழியர்களின் அமைப்புகளோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் பெரும்பாலான பதவிகளுக்குத் தேர்வு நிலை இரண்டு அடுக்குகளுக்குக் குறையாமலும், சிறப்பு நிலை அதைவிட ஒரு அடுக்கு மேல் என்ற புதிய திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான ஆணைகள் இன்று பிறப்பிக்கப்படுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் புதிய முறையில் தேர்வு நிலை மற்றும் சிறப்பு நிலையானது தொடக்க ஊதியம் ரூபாய் 2,500ம் அதற்குக் கீழே உள்ள ஊதிய விகிதங்களில் உள்ள அனைத்து அலுவலர்களுக்கும் பொருந்தும். இதிலே குறிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், முன்பு இருந்த முறையில் சில பதவிகளுக்கு மட்டுமே சிறப்பு நிலை இருந்தது. இந்த நிலையை மாற்றி தொடக்க ஊதிய விகிதம் ரூபாய் 2,500ம், மற்றும் அதற்குக் கீழே உள்ள ஊதிய விகிதங்களைப் பெறும் அனைத்து அலுவலர்களுக்கும் தற்போது சிறப்பு நிலை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் புதிய தேர்வு நிலை மற்றும் சிறப்பு நிலையினால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏற்படும் கூடுதல் செலவு 15 கோடி ரூபாயாக இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகை நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவிக்கப்பட்ட 10 கோடி ரூபாயை விட 5 கோடி அதிகமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சி மன்றங்களுக்குத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள், தமிழ்நாட்டிலே உள்ள ஊராட்சிகளுக்கு வண்ணத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் வழங்கும் திட்டம் நிதி நெருக்கடி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

யால் இடையில் நிறுத்தப்பட்டது. ஊராட்சிகள் தங்கள் நிதி வசதிகளுக்கேற்ப தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை வைத்துக் கொள்ளலாமென்ற ஆணை ஏற்கெனவே பிறப்பிக்கப்பட்டது. தமிழ்நாட்டில் 12,616 ஊராட்சிகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 9,612 ஊராட்சிப் பகுதிகளில் தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பைக் காண இயலும் என்பது தற்போதைய நிலை. இதில், 4,417 ஊராட்சிகளுக்கு தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மீதமுள்ள 5,195 ஊராட்சிகளில் சுமார் 2,000 ஊராட்சிகளுக்குப் போதுமான நிதி இல்லாததால். அரசாங்கமே அவற்றிற்கு மானிய அடிப்படையில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை வழங்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இந்த அரசின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. முதற் கட்டமாக வரும் ஆண்டில், 1990-91 ஆம் ஆண்டில், ஆயிரம் ஊராட்சிகளுக்கு முழு மானிய அடிப்படையில் வண்ணத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை வழங்குவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு 1-1/4 கோடி ரூபாய் செலவாகுமென்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

13-50 மணி

தியாகிகளுடைய, மொழிக் காவலர்களுடைய பேருந்து பாஸ். சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள், மொழிக் காவலர்கள் ஆகியோர் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5,000 கிலோ மீட்டர் தமிழகத்திற்குள், தமிழக போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகளில் கட்டணம் இல்லாமல் இலவசமாகப் பயணம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுவார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இவர்கள் பேருந்துகளில் பயணம் செய்ய டோக்கன்கள் அல்லது பயணச் சீட்டுகள் பெற்று அதனைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்து பயன்படுத்துவதிலே சிரமங்கள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கவும், ஒவ்வொரு முறையும், போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்குச் சென்று பயணச்சீட்டு பெறுவதற்கு அலைவதைத் தவிர்க்கவும், நடைமுறைச் சிக்கல் எதுவும் இன்றி வசதியாக இவர்கள் விரும்பும்போது போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகளில்—திருவள்ளூர் பேருந்து உட்பட, எல்லாப் பேருந்துகளிலும் பயணம் செய்யவும் வழி வகை செய்யப்பட்டு, 5 ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் தூரம் வரை பயணம் செய்ய என்ற வரையறையை நீக்கி விருப்பப்படி தமிழகத்தில் பயணம் செய்ய அனுமதிக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது.

சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள், மொழிக் காவலர்கள் ஆகியோருக்குச் சம்பந்தப்பட்ட போக்குவரத்துக் கழக நிர்வாக இயக்குநரால் நிறுத்தப்படும் ஒட்டப்பட்ட அடையாள அட்டை, (Identity Card) வழங்கப்படும். அந்த அடையாள அட்டை அடிப்படையில் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகளில் பயணம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுவார்கள்.

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மாணவர்களுக்குப் பஸ் பால். தமிழ்நாட்டில் மாணவ, மாணவியர்கள் தமிழக அரசின் போக்குவரத்துப் பேருந்துகளில் பள்ளி சென்றுவர சலுகைக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகின்றது. இந்தச் சலுகைக் கட்டணம் சென்னை மற்றும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 50 சதவீதமாகவும், இதரப் பகுதியில் 33.3 சதவீதமாகவும் இருக்கின்றது. இந்தச் சலுகையினால் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு இழப்பு 6 கோடி. இதிலே போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு கூடுதலும் பொறுப்பை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. துவக்கக் கல்வி, இடைநிலைக் கல்விக்கு இந்த அரசு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றது. அனைத்து மாணவ, மாணவியர்களும் குறைந்தபட்சம் 8ஆவது வகுப்பு வரை கண்டிப்பாகப் பயில வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைச் செயல்படுத்த இந்த அரசு பல முயற்சிகள் எடுத்து வருகின்றது; மாணவ, மாணவிகளுக்கு இலவசப் பாடப் புத்தகம், சீருடை, காலணி மற்றும் சத்துணவு ஆகியவை வழங்குகிறது. அத்துடன் அவர்கள் பள்ளிக்குத் தொடர்ந்து செல்லவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை ஊக்கப்படுத்தும் வகையில் தமிழகம், எங்கும் 8ஆவது வகுப்பு வரை பயிலும் அனைத்து மாணவ, மாணவிகளுக்கும் தமிழக அரசின் போக்குவரத்துப் பேருந்துகளில் இலவசமாக வீட்டிலிருந்து பள்ளி சென்றுவர வசதிகள் செய்து தரப்படும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). இதனால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏற்படும் கூடுதல் செலவு ஏறத்தாழ 11 கோடி ரூபாயாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகையினை அரசு போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு வழங்கும். மேலும், தற்போது சென்னையிலும், கன்னியாகுமரியிலும் 50 சதவீதச் சலுகைக் கட்டணம் உள்ளது. தமிழகம் எங்கும் விரிவாக்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதனால் உயர்நிலைப் பள்ளி மற்றும் மேல்நிலைப் பள்ளியிலே பயிலும் மாணவ, மாணவியருக்குக் கூடுதல் சலுகைக் கிடைக்கும். இதனால் அரசுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏற்படும் கூடுதல் செலவு 1.5 கோடியாக அமையும்.

மாணவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி. தமிழ்நாட்டில் பள்ளி மாணவ, மாணவியர் மருத்துவ வசதித் திட்டம் “ஸ்கூல் ஹெல்த் புரோகிராம்” 153 தொடக்க சுகாதார நிலையங்களிலும், 40 நகராட்சிகளிலும் செயல்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு தொடக்க சுகாதார நிலையத்தில் 2 ஆயிரம் மாணவ, மாணவியர், ஒரு நகராட்சியில் 10 ஆயிரம் மாணவ, மாணவியர் என்ற அடிப்படையில் 7.6 இலட்சம் மாணவ, மாணவியர்களுக்கு மருத்துவ ஆய்வு நடத்தப்படுகிறது. தற்போது தொடக்க சுகாதார நிலையம் 30 ஆயிரம் ஜனத் தொகைக்கு ஒன்று என்று ஏற்படுத்தப்பட்டு உள்ளதால் மாநிலம் முழுவதும் புதிய சுகாதார நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சூழ்நிலையில் பள்ளிக் கூடங்களில் பயிலும் அனைத்து மாணவ, மாணவியர்களுக்கும் ஆண்டு மருத்துவ ஆய்வு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

மற்றும் சிகிச்சை செய்வதற்காக ஒரு திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். இத்திட்டத்தால், 1.2 கோடிக்கு மேற்பட்டமாணவ மாணவியர் பயன் பெறுவார்கள். இதற்கு முதல் கட்டமாக 1 கோடி ரூபாய் சிறப்பு ஒதுக்கீடு செய்யப்படும்.

இன்னொரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி. இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள திருவள்ளுவர் படம். இந்தப் படத்தை வரைந்த வேணுகோபால் சர்மா அவர்களுக்கு நான் தனிப்பட்ட முறையிலும், நான் சார்ந்துள்ள கழகத்தின் சார்பிலும், இந்த அரசின் சார்பிலும் அவர் மறைவதற்கு முன்பும், மறைந்த பிறகும் கூட பல உதவிகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. அவர் வரைந்த அந்தப் படத்தை அரசே எடுத்து, உரிமை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவருடைய பிள்ளைகள் அவர் மறைந்த பிறகு எங்களுக்கு எழுதினார்கள். அது குறித்து அவர்களோடு அதிகாரிகளை விட்டுப் பேச்சு சொன்னேன். அவர்கள் தந்துள்ள கடிதத்தை இங்கே படிக்க விரும்புகிறேன். “ஐயா, ஓவியர், அமரர் வேணுகோபால் சர்மா அவர்களின் குடும்பத்தாராகிய எங்கள் தற்போதைய சூழ்நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, எங்கள் தந்தையார் வரைந்த திருவள்ளுவர் திருவுருவப்படத்தின் உரிமையைத் தமிழ்நாடு அரசு பெற்றுக்கொண்டு எங்களுக்கு உதவும் படி எங்கள் தந்தையின் செயற்கரிய செயலைக் கண்டு உளம் மகிழ்ந்து தங்களின் மேலான முடிவுக்குப் பெரு மகிழ்வும் திருப்தியும் அடைகிறோம்.” எனக் குறிப்பிட்டு மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்து இருந்தோம். எங்களின் நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு கருணை உள்ளத்தோடு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ரூபாய் 3 இலட்சம் வழங்க உத்திரவு பிறப்பித்துள்ளதாகச் செய்தித் துறை இயக்குநரால் இன்று (26-3-1990) சொல்லப்பட்டது. இந்த 3 இலட்ச ரூபாய்க்கு எங்கள் தந்தையார் வரைந்த திருவள்ளுவர் திரு உருவப் படத்தின் உரிமையை தமிழ்நாடு அரசுக்கு வழங்குவதில் எங்கள் குடும்பத்தார் அனைவருக்கும் முழுமையான சம்மதம் என்பதை இதன் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். இது தொடர்பாகச் சட்டப்பூர்வமாக எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைக்கு ஒத்துழைப்புத் தருவோம்.” என்று குடும்பத்தார் கையெழுத்திட்டுள்ள கடிதத்தை அனுப்பி இருக்கிறார்கள்.

13-55 மணி

இதுவன்னில் பாரதிதாசனுடைய நூல்களை அரசுடைமையாக ஆக்க வேண்டும் இந்த நூற்றாண்டு விழாக் காலத்திலே என்ற முயற்சியைப்பற்றி நானும் கல்வியமைச்சர் அவர்களும் அதைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்தக் குடும்பத்தாரோடு அதைப்பற்றித் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம். விரைவில் அதிலும் ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்கப்படுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மே தினத்தையொட்டி சென்னை மாநகரத்தில்—தமிழகத் தின் தலைநகரத்தில் மே தினச் சின்னம் ஒன்று அமைக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய நண்பர் வரதராஜன் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்கான அடிக்கல் நாட்டு விழா இந்த மே தினத்திலே நிச்சயமாக நடைபெறும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொண்டு, நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சித் துணைத் தலைவரும் மற்றும் கட்சிகளுடைய தலைவர்களும் எனக்கு ஆக்க பூர்வமாகவும், ஆதரித்தும் எதிர்த்தும் தந்துள்ள கருத்துக்களையும், தோழமைக் கட்சிகளின் சார்பாக ஆதரித்துத் தந்த கருத்துக்களையும், நம்முடைய ரமணி அவர்கள், நம்முடைய பாண்டியன் அவர்கள், நம்முடைய தீட்சிதர் அவர்கள், லத்தீப் அவர்கள், அழகர்சாமி அவர்கள், வல்லரசு அவர்கள் ஆகிய அத்தனை கட்சிக்காரர்களும் தந்துள்ள ஆதரவுகளுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, நீண்ட நேரம் நான் தந்துள்ள கருத்துக்களில் உங்களுக்கு ஒப்புதல் இருந்தாலும், ஒப்புதல் இல்லாவிட்டாலும் கூட இந்த அரசினுடைய முயற்சிகள், நல்வெண்ணத்தின் அடிப்படையில் நடைபெறும் என்கின்ற அந்த நம்பிக்கையோடு இந்தப் பணிகளுக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த அளவில் அமைகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு மக்கள் கவிஞன் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரத்தினுடைய மணிவிழா ஆண்டு என்று குறிப்பிட்டு, அந்தக் கவிஞனுக்குப் பட்டுக்கோட்டையிலே ஒரு கலையரங்கம் அமைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் நான் எழுப்பியிருந்தேன். அதற்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு நல்ல தொரு முடிவை இங்கே அறிவிப்பார்கள் என்று வேண்டி அமைகின்றேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மணிவிழா என்று சொன்னார்கள். பொதுவாக, மறைந்துவிட்டவர்களுக்கு அதற்குப்பிறகு நூற்றாண்டு விழா தான் கொண்டாடுவது வழக்கம். அவர்கள் உயிரோடு இருக்கும்பொழுதுதான் மணிவிழா, வைர விழா இதெல்லாம் எடுப்பது வழக்கம். மறைந்து விட்டவர்களுக்கு வேண்டுமானால், 60ஆவது ஆண்டு நினைவு நாள் என்று கொண்டாடலாம். பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரத்தின் மீது வரதராசன் அவர்களுக்குள்ள அதே அன்பு எனக்கும் உண்டு.

இன்னும் சொல்லப் போனால், இளம் வயதில், என்னுடைய கூட்டங்களில் மேடைகளிலேயிருந்து பாடிய இளைஞன் அந்தப் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம். எப்படி நினைவுச் சின்னம் அமைக்கலாம் என்பது பற்றி கலந்து பேசி முடிவெடுக்கலாம்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

இந்த ஆண்டு, அது மாத்திரமல்ல, டாக்டர் தருமம்பாள் அம்மையாருடைய நூற்றாண்டு விழா, சுவாமி சகஜானந்தா அவர்களுடைய நூற்றாண்டு விழா, இவைகளெல்லாம் வருகின்றன. அவைகளையெல்லாம் நடத்தவும் இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு: எஸ். ஆர். இராதா ; மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இரண்டு மூன்று பிரச்சனைகள் என்ற அளவிற்கு நான் எழுப்ப வேண்டுமென்று நினைத்தேன். நேரத்தைக் கருதி, முன்னாலே எழுப்பிய பிரச்சனைகளுக்கு முதல்வரவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்ற அளவிற்கு ஒரு பதினைச் சொல்லிவிட்டார்கள்.

அதிலே ஒன்று, அரிசி விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னதற்கு அவர்கள் கணக்கைக் காட்டி, ஏறிய அரிசி விலை ஏறியதுதான் என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

அதேபோல, மதுவிலக்குக் கொள்கையை வலியுறுத்திச் சொன்னதற்கும் அவர்கள் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். அந்த பதிலில் எங்களுக்கு மன நிறைவு இல்லை என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும்.

அதேபோல், எங்களுடைய பொதுச் செயலாளர் தாக்கப் பட்டது இன்றைக்கு ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதற்கு நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று பல முறை கேட்டிருக்கிறோம். அதற்கும் முதல்வரவர்கள் தன்னுடைய பதினைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி ; அதற்கு நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று உங்களுடைய பொதுச் செயலாளர் அரசுக்குக் கடிதம் எழுதுவாரேயானால் அதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ; பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (29-3-1990) காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை 13-58 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது